

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi perusopetuslain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan perusopetuslakia muutettavaksi siten, että siinä olisi oppilaiden arviointiin ja opinnoissa etenemiseen liittyvät yhtenäiset menettelyt. Esityksessä yhtenäistetään oppilaan arvioinnin perusteita ja vähimmäisosaamisen saavuttamista koskevia menettelyjä perusopetuksessa siten, että perustaidot voitaisiin varmistaa jokaiselle oppilaalle.

Esityksessä ehdotetaan, että oppilasta arvioitaisiin suhteessa oppiaineiden tavoitteisiin ja arviointikriteereihin. Lisäksi säädettäisiin yhtenäisistä periaatteista vuosiluokalta toiselle etenemisessä. Esitys vahvistaisi oppilaan oppimisen ja osaamisen arvioinnin yhdenvertaisuutta.

Esitys toteuttaa pääministeri Orpon hallituksen hallitusohjelman kirjausta, jonka mukaan hallitus toteuttaa osaamistakuun, joka tarkoittaa vähimmäisosaamistason määrittelyä ja sen saavuttamista edettäessä peruskoulussa luokalta seuraavalle.

Esityksessä ehdotetaan, että perusopetuslaissa asetuksenantovaltuuksia koskevat säännökset ja Opetushallitusta koskevat määräykset päivitetään vastaamaan perustuslain edellyttämiä täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksia. Lakiin ehdotetaan tehtäväksi myös muuta säädöshuoltoa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.8.2027.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	5
2.1 Nykytila lainsäädännössä	5
2.2 Nykytila opetussuunnitelman perusteissa ja paikallisissa opetussuunnitelmissa.....	7
2.3 Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen oppimistulosten arviointien tuottama tieto oppilaan arvioinnista	9
2.4 Tutkimustietoa oppilaan arvioinnista	10
3 Tavoitteet	13
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	14
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	14
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	15
4.2.1 Taloudelliset vaikutukset	15
4.2.2 Vaikutukset perus- ja ihmisoikeuksiin	15
4.2.3 Vaikutukset yhdenvertaisuuteen ja tasa-arvoon	15
4.2.4 Lapsivaikutukset	16
4.2.5 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	16
4.2.6 Yhteiskunnalliset vaikutukset	18
4.2.7 Vaikutukset tietosuojaan ja tiedonhallintaan.....	18
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	19
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	19
5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailta käytetyt keinot	19
6 Lausuntopalaute.....	20
7 Säännöskohtaiset perustelut	20
8 Lakia alemman asteinen sääntely	25
9 Voimaantulo	25
10 Toimeenpano ja seuranta	25
11 Suhde muihin esityksiin.....	26
12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	26
12.1 Yhdenvertaisuus ja syrjimättömyys	26
12.2 Oikeus opetukseen	27
12.3 Kuntien tehtävät	28
12.4 Säädöshuolto	28
LAKIEHDOTUS	29
perusopetuslain muuttamisesta.....	29
LIITE	33
RINNAKKAISTEKSTI.....	33
perusopetuslain muuttamisesta.....	33

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Pääministeri Orpon hallitus on linjannut, että perusopetuksen päättävien oppilaiden perustaitojen varmistamiseksi toteutetaan osaamistakuu, joka tarkoittaa kansallisesti yhtenäisiä menettelyjä vähimmäisosaamisen saavuttamiseksi vuosiluokalta toiselle edettäessä.

Hallitusohjelman Osaava Suomi -luvussa on seuraava kirjaus: ”Hallitus toteuttaa osaamistakuun, joka tarkoittaa vähimmäisosaamistason määrittelyä ja sen saavuttamista edettäessä peruskoulussa luokalta seuraavalle. Erityistä huomiota kiinnitetään peruskoulun toisen ja kolmannen luokan nivelvaiheeseen, yhdeksänteen luokkaan ja päättöarviointiin. Tavoitteena on varmistaa jokaiselle nuorelle riittävät perustaidot, joilla pärjää jatko-opinnoissa.”

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelman mukaisen osaamistakuun valmistelu käynnistettään oppilaan arviointia koskevan lainsäädännön tarkentamisella. Osaamistakuulla tarkoitetaan sitä, että perusopetuksessa on riittävät ja kansallisesti yhtenäiset menettelyt, joilla perustaidot voidaan varmistaa jokaiselle. Hallitusohjelman mukaisesti tavoitellaan sitä, että on määritelty vähimmäisosaamistaso luokalta toiselle edettäessä.

Osaamistakuun toteuttamiseen ja perustaitojen varmistamiseen vastataan osaltaan oppimisen ja koulunkäynnin tuen lainsäädännön uudistamisen myötä. Uudistettu lainsäädäntö (1090/2024) vahvistaa oppilaiden oikeutta tarvitsemiinsa tukitoimiin opetussuunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi sekä perusopetuksen oppimäärän suorittamiseksi.

Osaamistakuun toteuttaminen edellyttää perusopetuslain täsmentämistä oppilaan arvioinnin ja opinnoissa etenemisen osalta. Oppilaan arvioinnin tehtävä tulee määritellä täsmällisemmin myös osaamisen arvioinnin näkökulmasta, ja siitä tulee käydä ilmi oppiaineen hallinnan vähimmäisvaatimus opinnoissa etenemiselle.

Osaamistakuun täysimittainen toteuttaminen edellyttää lisäksi opetussuunnitelman perusteiden oppiainekohtaisten tavoitteiden ja sisältöjen vähentämistä ja selkeyttämistä sekä keskeisten osaamistavoitteiden määrittelyä vuosiluokittain, jotta voidaan kansallisesti määritellä vähimmäisosaaminen vuosiluokalta toiselle siirryttäessä.

Lainsäädäntömuutoksen pohjalta käynnistettäisiin sen voimaantultua perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden kehittämissä siten, että perusopetuksen oppiaineiden tavoitteita ja sisältöjä vähennetään ja selkeytetään. Hallitusohjelman mukaisesti tavoitteena on myös keskeisten vähimmäisosaamisen tavoitteiden määrittely opinnoissa etenemiseksi. Osaamistakuun toteuttamiseksi oppiainekohtaisten tavoitteiden, sisältöjen ja arviointikriteereiden tulee muodostaa selkeä ja johdonmukainen kokonaisuus.

1.2 Valmistelu

Valmistelu virkatyönä

Opetus- ja kulttuuriministeriö on asettanut perusopetuksen oppilaan arviointia koskevan lainsäädännön valmisteleminen Opetus- ja kulttuuriministeriön ja Opetushallituksen virkahenkilöistä koostuvan valmisteluryhmän, jonka tehtävänä on tukea oppilaan arvioinnin lainsäädäntöä

koskevan hallituksen esityksen valmistelua, valmistella oppilaan arvioinnin lainsäädännön mukaisesti opetussuunnitelman perusteiden uudistamisen periaatteet sekä varmistaa, että lainsäädäntö ja opetussuunnitelman perusteet muodostavat johdonmukaisen normiperustan osaamistakuun toteuttamiseksi. Valmisteluryhmä on asetettu ajalle 1.9.2025 – 31.12.2027.

Tämän lisäksi osaamistakuun valmistelua käsitellään opetus- ja kulttuuriministeriön johtamassa perusopetuksen oppimistulosten parantamista pohtivassa työryhmässä. Työryhmässä ovat edustettuina keskeiset sidosryhmät sekä opetuksen järjestäjän edustajia.

Osaamistakuuta koskien etenkin opetussuunnitelmiin liittyviä kehittämistarpeita on noussut esille oppimistulostyöryhmän työssä useammassa yhteydessä. Viestiä on tullut erityisesti opettajille toteutetun kyselyn myötä sekä työryhmän toteuttamissa alueellisissa keskustelutilaisuuksissa. Opetussuunnitelmasta toivotaan selkeämpää työkalua opettajille, ja etenkin opetussuunnitelman perusteissa määriteltyjen oppimisen tavoitteiden, sisältöjen ja arviointikriteerien tulisi muodostaa johdonmukainen kokonaisuus.

Opettajien kuuleminen

Opetus- ja kulttuuriministeriö ja Opetushallitus toteuttivat lainsäädännön valmistelun tueksi opettajien ja rehtorien kuulemisen loka-marraskuussa 2025. Kuuleminen toteutettiin sähköisenä Webropol-kyselynä siten, että opettajakunta ja rehtorit voitaisiin tavoittaa mahdollisimman kattavasti. Kysely toimitettiin kaikille opetuksen järjestäjille, mukaan luettuna yksityiset opetuksen järjestäjät, valtion koulut sekä yliopistojen harjoittelukoulut. Opetuksen järjestäjiä pyydettiin toimittamaan kysely kaikille perusopetuksen opettajilleen sekä rehtoreille. Kysely oli auki verkossa ajalla 13.10.2025-7.11.2025 ja siihen saatiin 4190 kpl vastausta.

Kyselyssä selvitettiin opettajien ja rehtoreiden näkemyksiä oppilaan arviointia koskevan lainsäädännön sekä opetussuunnitelman perusteiden muutostarpeista. Lisäksi kysyttiin opettajien ja rehtoreiden näkemyksiä vaikuttavimmista keinoista oppilaan arvioinnin yhdenvertaisuuden lisäämiseen sekä vähimmäisosaamisen saavuttamisen arviointiin. Erikseen kysyttiin näkemyksiä myös työskentelyn ja käyttäytymisen arvioinnista. Kysymykset sisälsivät vastausvaihtoehtoja, joihin pyydettiin vastaamaan viisiportaisella asteikolla sen mukaan, kuinka samaa tai eri mieltä vastaaja on vaihtoehdosta. Lisäksi kysely sisälsi avoimia vastausvaihtoehtoja.

Vastaajista 36 % oli aineenopettajia, 29 % luokanopettajia, 10 % erityisluokanopettajia ja 8 % erityisopettajia. Rehtoreita oli 11 % vastaajista. Vastaajissa oli myös opinto-ohjaajia sekä valmistavan opetuksen opettajia.

Vastaajien mukaan vaikuttavimpia keinoja vähimmäisosaamisen saavuttamisen tukemiseen olisivat riittävä oppimisen ja koulunkäynnin tuki, kansallisesti määritellyt osaamisen kriteerit kullekin vuosiluokalle eri oppiaineissa sekä kansallisesti määritellyt tavoitteet kullekin vuosiluokalle. Avoimissa vastauksissa nostettiin esiin myös riittävän pienet opetusryhmät sekä vuosiluokan kertaaminen. Vastauksissa toivottiin myös tarvittavien perustaitojen tai jatko-opintokelpoisuuden edellyttämien vaatimusten selkeää kirjaamista tavoitteisiin.

Vaikuttavimpia keinoja oppilaan arvioinnin yhdenvertaisuuden vahvistamiseen vastaajien mukaan olisivat yhdenmukaiset kriteerit alimmalle hyväksyttävälle (arvosana 5) suoritukselle kussakin oppiaineessa sekä kansallisesti määritellyt vähimmäisosaamisen tavoitteet ja arviointikriteerit eri arvosanoille jokaisen vuosiluokan päätteeksi. Vastaajista suuri osa piti myös riittävää tukiopetusta keskeisenä keinona yhdenvertaisuuden lisäämiseen.

Vastausten perusteella enemmistö (50 %) opettajista ja rehtoreista katsoo, että nykyinen oppilaan arvioinnin lainsäädäntö kaipaa pieniä muutoksia ja tarkennuksia, jotta oppilaan osaamisen arvioinnista saadaan toimiva. Vastaajista 41 % oli sitä mieltä, että lainsäädäntö kaipaa merkittävää uudistusta, jotta arvioinnista saadaan toimiva.

Opetussuunnitelman perusteiden kehittämistarpeita koskien vastaajista suurin osa (88 %) oli sitä mieltä, että oppilaan arviointia koskevien määräysten tulee olla kansallisesti yhtenevät. Opetussuunnitelman perusteissa tulisi olla kansallisesti määritelty alimman hyväksytyn suori-tuksen raja kaikissa oppiaineissa, jotta oppilas voi siirtyä seuraavalle vuosiluokalle. Lisäksi suuri osa vastaajista oli sitä mieltä, että opetussuunnitelman perusteissa tarvitaan tarkempaa ohjeistusta siihen, miten poissaolot vaikuttavat arviointiin.

Työskentelyn arvioinnin osalta vastaajien selkeä enemmistö (89 %) oli sitä mieltä, että työskentelyn arviointi on tärkeää, ja se tulisi säilyttää nykyisessä muodossaan osana oppiaineiden arviointia. Vaihtoehtoa työskentelyn arvioinnin poistamisesta tai erottamisesta oppiaineista vastusti merkittävä osa (87 %) vastaajista. Niin ikään käyttäytymisen arviointia piti suurin osa vastaajista tärkeänä, ja vaihtoehtoa käyttäytymisen arvioinnin poistamisesta vastusti 86 % vastaajista. Suuri osa (70 %) vastaajista oli sitä mieltä, että käyttäytymiselle asetetut tavoitteet ja arvioinnin periaatteet tulisi määritellä kansallisella tasolla, ja käyttäytymisen arvioinnille tulisi olla kansalliset kriteerit opetussuunnitelman perusteissa.

Kysyttäessä, mitä sellaisia oppilaan osaamisen arviointia koskevia linjauksia toivoisit lainsäädäntöön, joita nykyisin ei ole määritelty, vastaajista suurin osa nosti esiin seuraavia näkökulmia: Selkeät tavoitteet arvosanalle 5 ja selkeä määräys, että jos sitä ei saavuta, ei voi edetä seuraavalle luokalle. Nykyisin on liian korkea kynnys luokalle jättämiseen. Kolmannelle luokalle ei pitäisi voida edetä oppilas, joka ei osaa lukea kunnolla. Myöskään paljon poissaolevan oppilaan ei pitäisi voida jatkaa vuosiluokalta toiselle. Opettajien tulisi saada tähän tuki lainsäädännöstä. Etenkin äidinkielen ja kirjallisuuden, matematiikan ja englannin kielen osalta toivottiin vähimmäistavoitteiden määrittelyä.

Rehtoreille kohdennettuun kysymykseen nousi vastauksena eniten esiin näkemys, että paikallisiin muutoksiin opetussuunnitelman perusteiden uudistuksissa tulisi varata riittävästi aikaa. Paikallisen opetussuunnitelman laatimiseen tarvitaan kansallista ohjausta.

Lausunnot ja esityksen käsittely

Hallituksen esityksen luonnoksesta on pyydetty lausunnot keskeisiltä ministeriöiltä, viranomailta ja muilta sidosryhmiltä. Esitysluonnos oli lausuntokierroksella lausuntopalvelu.fi -palvelussa x.x.2025-x.x.2026.

Esityksestä on käyty kuntalain (410/2015) 11 §:n mukainen neuvottelu ja asia on käsitelty kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa x.x.2026.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat nähtävillä osoitteessa <https://okm.fi/kaikki-okm-hankkeet> tunnuksella OKMx:x/2025.

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Nykytila lainsäädännössä

Perusopetuslain (628/1998) 22 §:n 1 momentissa säädetään oppilaan arvioinnin yleisistä tavoitteista. Pykälän mukaan oppilaan arvioinnilla pyritään ohjaamaan ja kannustamaan opiskelua

sekä kehittämään oppilaan edellytyksiä itsearviointiin. Oppilaan oppimista, työskentelyä ja käyttäytymistä tulee arvioida monipuolisesti.

Perusopetuslaissa ei ole nykyisin 22 §:n 1 momentin lisäksi tarkempaa sääntelyä oppilaan arvioinnista, vaan sääntely perustuu lakia alemman asteiseen sääntelyyn. Perusopetuslain 22 §:n 2 momentissa on säädetty asetuksenantovaltuudesta ja Opetushallituksen määrättäväksi kuuluvista tehtävistä. Pykälän mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä. Lisäksi Opetushallitus voi antaa opinto-suoritusten ja opinnoissa etenemisen arvioinnista sekä todistuksiin merkittävistä tiedoista tarkempia määräyksiä. Asetuksenantovaltuuden mukaisista asioista säädetään nykyisin perusopetusasetuksen (852/1998) 10—14 §:issä.

Perusopetuslain 22 §:n 3 mukaan, jollei oppilaan huoltaja ole tehnyt esitystä oppilaan jättämisestä vuosiluokalle oppilaan yleisen koulumenestyksen vuoksi, huoltajalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä. Momentissa säädetään nykyisin huoltajan oikeudesta tulla kuulluksi ennen päätetään oppilaan jättämisestä luokalle yleisen koulumenestyksen vuoksi. Yleisen koulumenestyksen vuoksi luokalle jättämisestä säädetään nykyisin puolestaan perusopetusasetuksen 11 §:ssä.

Perusopetusasetuksen toisessa luvussa säädetään oppilaan arvioinnista.

Perusopetusasetuksen 10 §:n 1 momentissa säädetään riittävästä arviointitiedon ja muun palautteen antamisesta. Tietojen antamisen tavasta ja muodoista määrätään kuitenkin tarkemmin opetussuunnitelmassa. Pykälän 2 momentin mukaan oppilaiden tulee saada jokaisen lukuvuoden lopussa lukuvuositodistus, johon merkitään oppiaineittain arvio siitä, miten oppilas on saavuttanut asetetut tavoitteet. Kyseinen pykälä määrittää arvioinnin tehtäväksi myös oppilaan suoriutumisen arvioinnin suhteessa asetettuihin tavoitteisiin. Koska arvioinnin tulee perustua vuosiluokan tavoitteisiin, niiden määrittely on tarpeellista.

Perusopetusasetuksen 11 §:ssä säädetään opinnoissa etenemisestä. Pykälän 1 momentin mukaan vuosiluokan oppimäärään sisältyvissä eri oppiaineissa vähintään välttävästi suoriutunut oppilas siirtyy seuraavalle vuosiluokalle. Puolestaan oppilaalle, jonka suoritus on hylätty, tulee varata opetukseen osallistumatta mahdollisuus osoittaa saavuttaneensa hyväksyttävät tiedot ja taidot. Tällainen erillinen koe voi sisältää monipuolisesti erilaisia suullisia, kirjallisia ja muita näyttömahdollisuuksia, joilla oppilas parhaiten kykenee osoittamaan osaamisensa. Jos suoritusmahdollisuus annetaan lukuvuoden koulutyön päätyttyä, luokalle jättämisestä voidaan koulutyön päättyessä tehdä lukuvuositodistuksessa ehdollinen päätös.

Perusopetusasetuksen 11 §:n 2 momentin mukaan oppilas voidaan jättää vuosiluokalle, ellei oppilas ole saavuttanut eri aineiden opintoja hyväksytysti tai jos sitä on oppilaan yleisen koulumenestyksen vuoksi pidettävä tarkoituksenmukaisena. Kyseisen momentin mukaan Opetushallituksella on mahdollisuus määrätä, milloin suorituksen hylkääminen jossakin aineessa ei aiheuta vuosiluokalle jäämistä. Koska perusopetusasetuksen 13.1 §:n mukaan vuosiluokalle jättämisestä päättävät rehtori ja oppilaan opettajat yhdessä, voidaan harkinnassa oppilaan hylätyistä suorituksista huolimatta päätyä siihen, että oppilas siirretään seuraavalle vuosiluokalle.

Perusopetusasetuksen 12 §:ssä säädetään perusopetuksessa annettavista todistuksista. Perusopetusasetuksen 13 §:ssä säädetään, että oppilaan arvioinnista päättää oppilaan opettaja tai opettajat yhdessä. Vuosiluokalle jättämisestä päättävät puolestaan rehtori ja oppilaan opettajat yhdessä. Pykälän mukaan oppilaalla ja tämän huoltajalla on myös oikeus saada tieto arviointiperusteista ja niiden soveltamisesta. Perusopetusasetuksen 14 §:ssä säädetään, että perusopetuslain 10 §:n 4 momentissa tarkoitetussa vieraskielisessä opetuksessa, ulkomailla järjestettävässä

opetuksessa ja aikuisten perusopetuksessa voidaan sen mukaan kuin Opetushallitus määrää, poiketa siitä, mitä perusopetusasetuksen kaksi luvussa säädetään.

Nykyisin lainsäädäntö ei tarkemmin sääntele oppilaan arviointia tai opinnoissa etenemistä, vaan sääntely perustuu perusopetuksen opetussuunnitelman perusteisiin ja paikallisiin opetussuunnitelmiin. Nykyinen lainsäädännön puutteellisuus aiheuttaa muun muassa vaihtelevia tulkintoja arviointikriteereissä. Tämä muodostaa nykyisin toiselle asteelle hakeutumisen vaiheessa yhdenvertaisuuskysymyksen, jossa tarvitaan nykyistä täsmällisempää ohjausta. Olisi tärkeää, että toisen asteen koulutuksen järjestäjät voivat luottaa perusopetuksessa annettuun arviointiin siten, että päättöarvosana vastaa opiskelijan todellista osaamista.

2.2 Nykytila opetussuunnitelman perusteissa ja paikallisissa opetussuunnitelmissa

Opetushallituksen toimivallasta on säädetty laissa. Perusopetuslain 14 §:n 2 momentin mukaan perusopetuksen eri oppiaineiden ja aihekokonaisuuksien, oppilaanohjauksen ja muun perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen tavoitteista ja keskeisistä sisällöistä, eli perusopetuksen opetussuunnitelman perusteista, päättää Opetushallitus (OPH).

Valtioneuvoston asetuksen perusopetuksen yleisistä tavoitteista ja tuntijaosta (422/2012) 11 §:n mukaan opetussuunnitelman perusteissa määrätään tarkemmin ne tiedot ja taidot, jotka oppilaan tulee perusopetuksen oppimäärän suorittaessaan saavuttaa.

Opetushallitus määrää opetussuunnitelman perusteissa perusopetuslain valtuutuksen mukaisesti tarkemmin oppilaan arvioinnista ja todistuksista. Voimassa olevat oppilaan oppimisen ja osaamisen arviointia koskevat määräykset sisältyvät perusopetuksen opetussuunnitelman perusteisiin 104/011/2014 ja ko. määräykset on uudistettu vuonna 2020 muutosmääräyksellä OPH-281-2020 sekä vuonna 2025 muutosmääräyksellä OPH-531-2025.

Opetushallitus määrää perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa perusopetuslain ja -asetuksen pohjalta oppilaan arvioinnin kansallisista opetussuunnitelmalinjauksista. Opetussuunnitelman perusteiden oppilaan arvioinnin osuus on otsikoitu lainsäädäntöä tarkemmin oppilaan oppimisen ja osaamisen arvioinniksi, ja siinä oppilaan arvioinnille määritellään kaksi toisiaan tukevaa tehtävää: ohjata ja kannustaa opiskelua sekä kehittää oppilaiden itsearvioinnin taitoja (formatiivinen arviointi), sekä määrittää, missä määrin oppilas on saavuttanut oppiaineille asetetut tavoitteet (summatiivinen arviointi).

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden mukaan formatiivisen arvioinnin tehtävänä on ohjata oppilaan opintojen edistymistä suhteessa asetettuihin tavoitteisiin. Formatiiivinen arviointi auttaa oppilasta ymmärtämään omaa oppimistaan, tunnistamaan vahvuuksiaan ja kehittämään työskentelyään oppiaineille asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Opetussuunnitelman perusteiden mukaan summatiivisen arvioinnin tehtävänä on kuvata, kuinka hyvin ja missä määrin oppilas on saavuttanut opetussuunnitelmassa oppiaineille asetetut tavoitteet. Summatiivinen arviointi tehdään suhteessa perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa asetettuihin ja niiden pohjalta paikallisessa opetussuunnitelmassa vuosiluokittain kohdennettuihin oppiaineiden tavoitteisiin, paitsi jos oppilaan oppimäärää on rajattu. Oppilaan lukuvuosiarviointi 6. vuosiluokalla perustuu paikallisessa opetussuunnitelmassa kyseiselle vuosiluokalle kohdennettuihin oppiaineen opetuksen tavoitteisiin. Kuudennen vuosiluokan päätteeksi annettavassa lukuvuosiarvioinnissa käytetään valtakunnallisia arviointikriteereitä. Päättöarviointi kohdistuu oppiaineiden tavoitteiden saavuttamiseen perusopetuksen oppimäärän päättyessä, ja arvioinnissa käytetään valtakunnallisia päättöarvioinnin kriteereitä.

Opetushallitus määrää perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa myös arvioinnin yleisistä periaatteista sekä oppimisen ja osaamisen sekä työskentelyn ja käyttäytymisen arvioinnista. Opetussuunnitelman perusteiden mukaan arvioinnin yleisiä periaatteita ovat yhdenvertaisuus, avoimuus, suunnitelmallisuus, johdonmukaisuus ja monipuolisuus. Arvioinnin yleisinä periaatteina määrätään lisäksi, että arviointi perustuu tavoitteisiin ja kriteereihin, ja arvioinnissa otetaan huomioon oppilaan ikäkausi ja edellytykset.

Opetussuunnitelman perusteiden mukaan oppimisen arviointi (formatiivinen arviointi) liittyy oppimisprosessin ohjaamiseen ja palautteen antamiseen oppimisprosessista. Osaamisen arviointi (summatiivinen arviointi) puolestaan kohdistuu oppilaan tiedollisen ja taidollisen osaamisen tasoon. Oppilaan oppimista ohjataan ja osaamista arvioidaan aina suhteessa perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa eri oppiaineille määriteltyihin ja paikallisessa opetussuunnitelmassa vuosiluokittain kohdennettuihin tavoitteisiin, ellei oppiaineen oppimäärää ole rajattu. Kuudennen vuosiluokan päätteeksi annettavassa lukuvuosiarvioinnissa ja päättöarvioinnissa käytetään oppilaan osaamisen arvioinnissa perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa määriteltyjä, tavoitteista johdettuja valtakunnallisia arviointikriteereitä. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteiden saavuttamista ei arvioida oppiaineista erillisinä.

Opetussuunnitelman perusteiden mukaan työskentelyn arviointi on osa oppiaineen arviointia. Työskentelyä ei siis arvioida oppiaineista erillisenä. Työskentelyn arviointi perustuu perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa määriteltyihin ja paikallisessa opetussuunnitelmassa vuosiluokittain kohdennettuihin oppiaineiden tavoitteisiin sisältyvien työskentelytaitojen tavoitteisiin. Työskentelytaidoilla tarkoitetaan perusopetuksen aikana kehittyvää taitoa työskennellä itsenäisesti ja yhdessä, taitoa suunnitella ja arvioida omaa työskentelyään, taitoa toimia vastuullisesti ja parhaansa yrittäen sekä taitoa toimia rakentavasti vuorovaikutuksessa. Kun opettaja toteuttaa arvioinnin oppiaineiden tavoitteiden ja kriteerien mukaisesti, tulee myös työskentely arvioiduksi. Käyttäytymistä arvioidaan puolestaan suhteessa paikallisessa opetussuunnitelmassa käyttäytymiselle asetettuihin tavoitteisiin. Käyttäytymisen tavoitteet perustuvat koulun toimintatapoihin ja järjestyssääntöihin. Käyttäytyminen arvioidaan todistuksissa omana kokonaisuutenaan, eikä käyttäytyminen tai siitä saatu arvosana tai sanallinen arvio vaikuta oppiaineista saatavaan arvosanaan tai sanalliseen arvioon.

Opetushallitus antaa opetussuunnitelman perusteissa määräykset myös perusopetuksessa käytettävistä todistuksista. Perusopetuksessa käytettävät todistukset ovat lukuvuositodistus, välitodistus, erotodistus ja päättötodistus. Opetuksen järjestäjä päättää välitodistusten antamisesta.

Valtioneuvoston asetuksen mukainen tuntijako on laadittu yhtenäistä yhdeksänvuotista perusopetusta varten. Tuntijako määrittelee sekä kunkin oppiaineen vähimmäistuntimäärän että oppiaineiden yhteenlasketun vähimmäistuntimäärän. Oppiaineiden vähimmäistuntimäärät perusopetuksen aikana on voimassa olevan tuntijakoasetuksen 6 §:ssä jaettu osiin nk. nivelkohdissa. Nivelkohdat ja niiden väliselle osiolle määrätty tuntimäärät ovat velvoittavina noudatettavia. Siten opetuksen järjestäjä ei voi omalla päätöksellään siirtää tunteja yli nivelkohtien. Nivelkohtien tarkoituksena on ollut varmistaa riittävä valtakunnallinen yhtenäisyys perusopetuksen järjestämisessä ja lisäksi hahmottaa kunkin oppiaineen keskeinen tehtävä oppilaan kehityksen ja perusopetuksen kokonaisuuden eri vaiheissa. Nivelkohtien tehtävänä on ollut tukea valtakunnallista ja paikallista opetussuunnitelmatyötä jäsentämällä opetusta.

Vuoden 2014 opetussuunnitelman perusteissa eri oppiaineille on kullekin oppiaineelle määritelty nivelkohtien jakamille osille tavoitteet ja keskeiset sisällöt. Tuntijako määrittelee kullekin oppiaineen osiolle aikaresurssin, ja opetussuunnitelman perusteissa määritetään oppiaineiden tavoitteet ja keskeiset sisällöt. Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa oppilaille yhteisten oppiaineiden tavoitteet ja keskeiset sisältöalueet on määritelty

vuosiluokkakokonaisuuksittain. Perusteet määrittävät tavoitteet vuosiluokkien 1-2, 3-6 sekä 7-9 muodostamissa kokonaisuuksissa sekä näiden kokonaisuuksien aikana käsiteltävät keskeiset sisältöalueet.

Opetushallitus on lisäksi määritellyt opetussuunnitelman perusteissa 6. vuosiluokan lukuvuosi-arviointiin sekä perusopetuksen päättöarviointiin kriteerit eri arvosanojen edellyttämälle osaamiselle. Kriteereillä tarkoitetaan kansallisesti määriteltäviä osaamisen kuvauksia arvosanoille 5, 7, 8 ja 9. Kuvauksilla on pyritty tukemaan opettajien arviointityötä ja yhtenäistämään oppilaan arviointia. Osaamisen kuvaukset antavat kansallisesti yhtenäisemmän määrittelyn osaamiselle, jota tiettyjen arvosanojen saaminen edellyttää. Arvioinnin käytännön toteutus ja arviointimenetelmät ovat edelleen opettajan valittavissa. Arviointimenetelmiä ei kansallisesti ohjata tai ohjeisteta, ja esimerkiksi kokeiden käyttö arviointimenetelmänä kuuluu opettajan didaktiseen vapauteen.

Paikallisessa opetussuunnitelmassa oppiaineiden tavoitteet ja sisällöt määritellään kutakin vuosiluokkaa varten erikseen. Tavoitteiden ja sisältöjen määrittely perustuu paikalliseen tuntijakoon eli siihen, paljonko tunteja kuhunkin oppiaineeseen ja kullekin vuosiluokalle on paikallisesti osoitettu. Koska lukuvuosiarviointiin tulee perustua tavoitteisiin, tavoitteiden kohdentaminen paikallisessa opetussuunnitelmassa jokaiselle vuosiluokalle on välttämätöntä, jotta opettaja voi suorittaa yhdenmukaisen ja tasapuolisen arvioinnin. Perusopetuksen järjestäjän tulee kohdentamisen avulla tarkentaa opetuksen tavoitteet ja keskeiset sisällöt kullekin vuosiluokalle.

Summatiivinen suoriutumisen arviointi tehdään suhteessa perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa asetettuihin ja niiden pohjalta paikallisessa opetussuunnitelmassa vuosiluokittain kohdennettuihin oppiaineiden tavoitteisiin. Lukuvuoden päätteeksi tehtävä arviointi on summatiivinen kokonaisarviointi oppilaan koko lukuvuoden suoriutumisesta. Päättöarvioinnissa annettava numeroarvosana tai sanallinen arvio kuvaa oppilaan osaamisen tasoa suhteessa kunkin oppiaineen oppimäärän tavoitteisiin ja päättöarvioinnin kriteereihin perusopetuksen päättyessä. (OPH-531-2025)

2.3 Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen oppimistulosten arviointien tuottama tieto oppilaan arvioinnista

Kansallisten oppimistulosten arviointien tavoitteena on tuottaa luotettavaa tietoa opetussuunnitelman perusteissa asetettujen oppiainekohtaisten tavoitteiden saavuttamisesta. Perusopetuslain mukaan oppilaan oppimista, työskentelyä ja käyttäytymistä tulee arvioida monipuolisesti. Kansallinen oppimistulosten arviointi on oppilaalle vain yksi tapa osoittaa osaamistaan, ja koulussa opettajat voivat käyttää oppilasarviointissaan huomattavasti monipuolisempia menetelmiä, mistä syystä oppimistulosten arviointi ei lähtökohtaisesti vastaa aivan suoraan opettajien koulussa antamia arvosanoja. Kansalliset oppimistulosten arvioinnit antavat kuitenkin osaltaan tietoa niissä osoitetun osaamisen ja eri kouluissa annettujen arvosanojen välisestä suhteesta.

Oppimistulosten kehitys perustaidoissa kuten lukutaidossa, matematiikassa ja luonnontieteissä on pitkään ollut laskeva. Laskeva trendi näkyy kansainvälisissä ja kansallisissa tutkimuksissa, kuten PISA (Programme for International Student Assessment), TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study), PIRLS (Progress in International Reading Literacy Study) ja Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen (*jäljempänä Karvi*) oppimistulosarviointit. Oppimistulosten laskun kanssa samaan aikaan on myös tasa-arvokehitys heikentynyt, oppilaiden väliset erot kasvaneet ja heikon osaamisen oppilaiden määrä on ollut kasvussa. Samanaikaisesti, kun oppilaiden oppimistulosten arvioinneissa osoittaman osaamisen taso on laskenut, kouluissa annetuissa arvosanoissa on tapahtunut inflaatiota. Alimpia arvosanoja ei enää juuri anneta, mutta arvosanan 10 määrät ovat kolminkertaistuneet. (Metsämuuronen 2023.)

Karvin oppimistulosten arviointiraporteissa on nostettu esiin useita keskeisiä näkökulmia opettajien antamien arvosanojen ja oppilaiden todellisten oppimistulosten välisestä suhteesta. Karvin arviointien mukaan samalla osaamistasolla olevat oppilaat voivat koulussa saada hyvin erilaisia arvosanoja. Tämä viittaa siihen, että opettajien antamat arvosanat eivät aina heijasta objektiivisesti oppilaan todellista osaamista. Arvosanojen antamisessa voi esiintyä subjektiivisuutta, joka liittyy esimerkiksi opettajan arviointikäytäntöihin, koulun sisäisiin arviointikulttuureihin tai alueellisiin eroihin.

Opettajat antavat oppilasarvosanan perustuen laajaan määrään koottua tietoa oppilaan osaamisesta ja sen kehittymisestä. Haaste oppilaan arviointiin tulee siitä, että arvioinnin kohteita eli kriteereitä on opetussuunnitelmassa useita ja heikompi suoritus jonkin tavoitteen osalta tai josakin tavoitteessa voidaan kompensoida toisen tavoitteen onnistumisella. Eri opettajien arvosanojen soveltamiskäytänteet poikkeavat toisistaan, mikä näkyy testisuoritukseltaan samantasoisten oppilaiden arvosanavaihtelussa niin koulun sisäisissä kuin myös koulujen välisissä tarkasteluissa. (Metsämuuronen 2023)

Arviointien perusteella on nähtävissä, että arviointikulttuurissa on eroja niin koulu- kuin järjestäjätasolla. Eri koulujen erilaiset arvosanojen antamisen periaatteet johtavat siihen, että joissakin koulussa arvosanan 8 saa heikommalla keskiosaamisella kuin toisessa, vaativammassa koulussa. Arviointien perusteella on havaittavissa, että jossain koulussa arvosanan 9 saaneiden oppilaiden oppimistulosten arvioinnissa saamien pisteiden keskiarvo on lähes sama kuin toisessa koulussa arvosanan 6 saaneiden oppilaiden. Jatko-opiskelujen kannalta haasteellista on, että arvosanalinjaltaan tiukoissa kouluissa annettiin kannustaviin kouluihin nähden noin kaksi arvosanaa heikompia päättöarvosanoja. (Metsämuuronen 2023) Tilannetta ei pidetä suotavana jatko-opintoihin hakeutumisen ja koulutuksellisen tasa-arvon kannalta.

Lisäksi Karvin toteuttamassa äidinkielen ja kirjallisuuden pitkittäisarvioinnissa on noussut esiin, että koulujen väliset erot oppilaiden osaamisessa ovat kasvaneet alkuopetuksen aikana. Joissakin kouluissa osaaminen oli kehittynyt huomattavasti keskiarvoa paremmin, kun taas toisissa kouluissa edistytettiin vain vähän. Kolmannelle luokalle voidaan siirtyä heikolla osaamisella, etenkin ilman kunnollista lukutaitoa. Tulokset liittyvät osittain alueelliseen eriytymiseen erityisesti suurimmissa kaupungeissa. (Ukkola & Metsämuuronen 2020)

Koulujen välisten erojen lisäksi eriytymistä esiintyy myös koulun sisällä, sillä oppilasryhmät kehittyvät kouluissa eri tavoin. Kirjoitustaidon kehityksen eriytymisen myötä Karvin on korostanut raporteissaan kiireellistä tarvetta sen systemaattiseen ja varhaiseen tukemiseen. Karvi on korostaa raportissaan selkeiden vähimmäisosaamisen kriteerien merkitystä etenkin toisen luokan lopussa, sekä osana enemmän tukea tarvitsevien oppilaiden varhaista tunnistamista ja tukitoimien tehostamista. (Ukkola & Metsämuuronen 2020)

2.4 Tutkimustietoa oppilaan arvioinnista

Arvioinnin yhdenvertaisuus

Tutkimukset ja oppimistulosten arvoinnit ovat osoittaneet jo pitkään, etteivät eri kouluissa annetut päättöarvosanat ole vertailukelpoisia, mikä asettaa oppilaat eriarvoiseen asemaan esimerkiksi silloin, kun päättöarvosanojen perusteella valitaan oppilaita toisen asteen oppilaitoksiin (Ouakrim-Soivio 2013). Arviointien tulokset ovat osoittaneet, etteivät päättöarvosanat ja oppilaiden osaaminen vastaa toisiaan, kuten pitäisi. Tuloksia on myös siitä, että perusopetuksen päättöarvosanat jakautuvat epätasaisesti sukupuolten välillä. Tuore tutkimus (Luhta-järvi, Beztanzos & Vainikainen 2025) osoittaa, että matematiikan osaamisen lisäksi matematiikan päättöarvosana vaihtelee sukupuolen, äidin koulutustason ja koulun sijaintikunnan kuntatyypin

mukaan. Päättöarvosanat ovat toiselle asteelle hakeutumisen välineitä, jolloin niiden yhdenvertaisuus on tärkeää varmistaa.

Arvosanojen sisältöä on pyritty vahvistamaan kriteeriperustaisuudella, eli kuvaamalla sanallisesti tavoitteiden eritasoista hallintaa. Kriteeriperustainen arviointi otettiin käyttöön suomalaisessa perusopetuksessa 1990-luvun lopulla, ja sillä pyrittiin yhdenvertaistamaan oppilaiden osaamisen arviointia. Kriteerit otettiin avuksi ensimmäisen kerran vuonna 1999, jolloin laadittiin sanalliset kuvaukset arvosanalle 8 yhteisissä oppiaineissa (Opetushallitus 1999).

Kriteeriperustainen arviointi alkoi näkyä vahvemmin opettajan työssä ja muuttui määräykseksi vuoden 2004 opetussuunnitelman perusteissa. Arvosanan kahdeksan arvosanakuvaukset kertoivat, millaista osaamista oppilailta edellytettiin kyseisen arvosanan tasolla peruskoulun päättövaiheessa. Kriteerit siirtyivät monissa oppiaineissa lähes sellaisinaan vuoden 2014 opetussuunnitelman perusteisiin. (Pulkkinen et al. 2024)

Normiluonteisuudesta huolimatta arvioinnin yhdenvertaisuus ei ole toteutunut odotetulla tavalla. Yhden arvosanakuvauspisteen riittävyysongelmat tulivat näkyviksi jo 2000-luvun alkupuolelta saakka yhä useammissa oppimistulosarvioinneissa. Niissä havaittiin oppilaan osoittaman osaamisen ja kouluarvosanojen vastaavuuden poikkeavan toisistaan huomattavasti eri kouluissa ja jopa koulujen sisällä. Tutkimuksissa (esim. Lappalainen 2004; Ouakrim-Soivio 2013) on osoitettu, että samalla osaamisella oppilaiden saamat arvosanat saattavat poiketa usean kouluarvosanan verran. Koulujen arviointikulttuurissa vaikuttaa olevan eroja: vaatimustaso on korkeampi siellä, missä oppilaiden osaaminen on keskimäärin parempaa (esim. Pulkkinen et al. 2024; Harjunen & Rautopuro 2015; Julin & Rautopuro 2016).

Oppilaan arvioinnin yhdenmukaisuuteen liittyy arvioinnin kriteerien lisäksi se, miten opettajat tulkitsevat opetussuunnitelman perusteissa määrättyjä arvioinnin yleisiä periaatteita ja ohjeita.

Perusopetuksen päättöarviointiuudistusta tarkastelleen Jyväskylän ja Helsingin yliopiston tutkimuksen (Pulkkinen et al. 2024) tulosten perusteella esitetään oppilaan arvioinnin selkiyttämiseksi seuraavia toimenpiteitä:

- 1) Opetussuunnitelman perusteiden oppiainekohtaisia arviointikriteereitä olisi selkiytettävä. Kriteereissä tulisi välttää tulkinnallisten käsitteiden käyttämistä. Kriteereissä käytettyjen verbien hierarkkisuus pitäisi tuoda paremmin esille, jotta sekä oppilaiden että opettajien olisi helpompi ymmärtää arvosanakuvausten erot. Opetussuunnitelman perusteissa tulisi valtakunnallisesti tarkentaa, mitä esimerkiksi kriteereihin sisältyvällä ”ohjatusti”-määreellä tarkoitetaan, ja ohjeistaa tarkemmin sen käyttöä, mikäli katsotaan tarkoituksenmukaiseksi säilyttää termi kriteereissä.
- 2) Opetussuunnitelman perusteiden ohjeistusta olisi selkiytettävä myös tavoitteiden painottamisessa. Oppiaineiden kuvauksissa tulisi ilmaista, ovatko eri tavoitteet keskenään samanarvoisia vai tuleeko niitä painottaa eri tavoin. Nykytilanne, jossa opettajat voivat korostaa arvioinnissa aivan eri tavoitteita, ei ole opetuksen eikä arvioinnin kannalta oppilaille yhdenvertainen.
- 3) Opetussuunnitelman perusteissa tulisi olla yhdenmukainen linjaus arviointiin sisältyvän kompensatioperiaatteen käyttämisestä, sillä nykyisiä ohjeita on mahdollista tulkita hyvin eri tavoin. Ohjeistuksen tarkentamisessa pitää parantaa erityisesti arvosanojen 4 ja 5 rajanvedon yksiselitteisyyttä. Opetussuunnitelman perusteiden tulisi kuvata, kuinka suuressa osassa tavoitteita oppilaan tulee saavuttaa arvosan 5 kriteerin osaaminen, ja ovatko jotkut tavoitteet hyväksytyn suorituksen kannalta painokkaampia tai jopa välttämättömiä suorittaa hyväksytyllä tasolla. Arvosanojen 4 ja 5 rajanvedossa on myös syytä tarkastella, onko arvosan 5 kriteerien

kuvaama vaatimustaso oikea vai olisiko sitä joissain tapauksissa tarve nostaa. On myös syytä huomioida, että tarkasti määritelty hyväksytyn suorituksen raja ei itsessään ratkaise oppimisen pulmia, vaan sen lisäksi on varmistettava riittävä oppimisen tuki.

4) Opetussuunnitelman perusteissa olisi syytä tarkentaa työskentelyn arvioinnin ohjeistusta. Voimassa olevissa vuoden 2014 opetussuunnitelman perusteissa on yleisten ja oppiainekohtaisten työskentelyn ohjeiden välillä ristiriitaisuutta, ja eri oppiaineiden välillä on eroja, joille ei ole selviä perusteita. Esimerkiksi arvioinnin yleisissä ohjeissa linjataan, että arviointi kohdistuu myös työskentelyyn, mutta sitä ei kuitenkaan huomioida kaikissa oppiaineissa.

Opetussuunnitelman perusteista ei myöskään käy aina selvästi ilmi, milloin puhutaan formatiivisesta työskentelyn arvioinnista kuten palautteesta, ja milloin puhutaan työskentelyn huomiomisesta lukuvuosi-arvioinnissa tai päättöarvioinnissa. Tutkimuksen mukaan yksi ratkaisu työskentelyn arvioinnin selkiyttämiseen voisi olla, että oppiainekohtaisissa kuvauksissa ilmaistaisiin selkeästi, mitkä tavoitteet koskevat työskentelyä. Tämän lisäksi opetussuunnitelman perusteissa tulisi kuvata, mitkä näistä työskentelyn tavoitteista huomioidaan päättöarvioinnissa. Valinnoista olisi syytä käydä oppiaineet ylittävää periaatetason keskustelua.

Jyväskylän yliopiston raportissa (Kilpi et al. 2025) suositetaan perusopetuksen oppilaan arviointia perusopetuksessa kehitettävän seuraavasti: Opetettaville oppiaineille tulisi rakentaa valtakunnallinen tehtäväpankki, josta koulut ja opettajat voisivat tilata eri oppiaineiden arviointiin riittävän erottelevia tehtäväsarjoja oppilaidensa osaamistason määrittelemiseksi. Tehtäväsarjat perustuisivat opetussuunnitelmassa määriteltyihin oppiaineen keskeisiin tavoitteisiin ja sisältöihin 6. vuosiluokan ja perusopetuksen päättyessä. Tehtäväsarjat arviointiohjeineen ohjaisivat opettajia yhdenmukaisempaan arviointikriteereiden käyttöön, minkä lisäksi ne konkretisoisivat oppilaille ja heidän huoltajilleen eri oppiaineissa edellytettävää osaamistasoa. Tehtäväsarjojen käyttö, samoin kuin oppilaiden saamat pisteet, olisivat vain opettajien itsensä käytössä, jotta niitä ei olisi mahdollista käyttää koulujen väliseen vertailuun tai rankinglistojen laatimiseen.

Lisäksi edellä mainitussa raportissa suositellaan, että perusopetuksen arviointinormeissa olevaa kompensatioperiaatetta täsmennettäisiin niin, että sitä tulkittaisiin valtakunnallisesti yhdenmukaisesti. Raportissa suositellaan myös, että oppilaiden osaamista matematiikassa, äidinkielessä ja kirjallisuudessa sekä A1-kielessä arvioitaisiin systemaattisesti 7. luokan keväällä tai 8. luokan syksyllä. Näin opettajat sekä oppilaat ja heidän huoltajansa saisivat hyvissä ajoin ennen perusopetuksen päättövaihetta käsityksen oppilaan sen hetken osaamistasosta, minkä lisäksi oppilaan edistymistä on mahdollisuus seurata em. perustaitoja edellyttävissä oppiaineissa.

Työskentelyn ja käyttäytymisen arviointi

Oppilaan arvioinnin kohteita ovat oppimisen ja osaamisen lisäksi työskentely ja käyttäytyminen. Näitä ohjataan opetussuunnitelman perusteissa erilaisin periaattein: työskentely arvioidaan osana oppiaineita, käyttäytyminen puolestaan oppiaineista erillisenä. Työskentely vaikuttaa oppiaineesta saatavaan arvosanaan, käyttäytyminen puolestaan ei saa vaikuttaa oppiaineen arvosanaan (OPH 2020).

Jyväskylän yliopiston sekä Helsingin yliopiston toteuttaman tutkimuksen mukaan (Pulkkinen et al. 2024) voimassa olevissa vuoden 2014 opetussuunnitelman perusteissa on yleisten ja oppiainekohtaisten työskentelyn ohjeiden välillä ristiriitaisuutta, ja eri oppiaineiden välillä on eroja, joille ei ole selviä perusteita. Esimerkiksi arvioinnin yleisissä ohjeissa linjataan, että arviointi kohdistuu oppiaineessa myös työskentelyyn, mutta sitä ei kuitenkaan huomioida kaikissa oppiaineissa. Ketosen tutkimuksessa (2022) havaittiin, että kuntien opetussuunnitelmissa käyttäytymisen arvioinnin tavoitteet menevät usein päällekkäin työskentelyn arvioinnin kanssa.

Tämä aiheuttaa epäselvyyttä opettajille, jotka kokevat arvioinnin rajojen häilyvinä ja vaikeasti tulkittavina. Tutkimus osoittaa, että vaikka tavoitteet ovat pääosin yhteneväisiä, esiintyy myös tulkinnanvaraisuutta ja päällekkäisyyksiä työskentelytaitojen arvioinnin kanssa. Tämä voi aiheuttaa haasteita arvioinnin johdonmukaisuudelle.

Käyttäytymisen arvioinnille ei ole voimassa olevissa opetussuunnitelman perusteissa kansallisia arviointikriteereitä. Useat kunnat ovat laatineet paikalliset käyttäytymisen arviointikriteerit eri vuosiluokille. Näissä korostetaan esimerkiksi hyvien tapojen noudattamista, sääntöjen seuraamista ja toisten huomioon ottamista. Kansallisten linjausten puuttuessa käyttäytymisen ja työskentelyn arviointikäytännöt eivät ole täysin yhdenmukaisia, mikä voi vaikuttaa oppilaiden tasa-arvoiseen kohteluun.

Opinnoissa eteneminen ja vuosiluokalta seuraavalle siirtyminen

Perusopetusasetuksessa on nykyisin säädetty lukuvuoden päätteeksi tehtävästä arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä. Nämä asetuksen säännökset on kuvattu edellä luvussa 2.1.

Kynnys luokalle jättämiseen näyttää viime vuosina nousseen. Luokalle jättämisen sijaan nykyisin ajatellaan, että oppilas etenee oman ikäluokkansa mukana ja hänelle tarjotaan riittävästi tukea niihin asioihin, joissa hänellä on vielä harjoiteltavaa. Oppimisen ja koulunkäynnin tuen pitää kuitenkin olla riittävän vahvaa, jotta oppilas sen avulla voi saavuttaa vuosiluokan tavoitteet. Luokalle jättämisen sosiaalisia seurauksia oppilaille pohditaan myös tarkoin. Luokalle jäämisestä usein seuraa, että oppilas joutuu erilleen ikäryhmästään ja aiemmista luokkatovereistaan.

Tilastojen perusteella luokalle jääneiden oppilaiden määrä on puolittunut vuodesta 2000 vuoteen 2019. Luokalle jätetään oppilaita huomattavasti vähemmän kuin vielä vuosituhaten vaihteessa. Yhteensä luokalle jäi 3000 oppilasta vuonna 2000, ja 1500 oppilasta vuonna 2019. Opinnoissa etenemistä säädelään perusopetusasetuksessa ja tarkemmin opetussuunnitelman perusteissa. Luokalle jättäminen on kuulunut perusopetuksen normiperustaan nykyisessä muodossaan vuodesta 1998 alkaen, eikä säädösten osalta luokalle jättämisen mahdollisuuksia ole muutettu. Myös ehtojen suorittaminen sisältyy perusopetuksen normeihin edelleen.

Päättöarvioinnin kriteerien toimivuutta tarkastelleessa tutkimushankkeessa vuosina 2022–2023 (Pulkinen et al. 2024) tutkittiin perusopetuksen opetussuunnitelman arviointiuudistusten toimeenpanoa kunnissa ja kouluissa sekä uudistettujen arviointiperiaatteiden toimivuutta. Tutkimuksen perusteella opettajat kokevat päättöarvioinnin kriteerien olevan tulkinnallisia ja niissä käytettävien käsitteiden moniselitteisiä. Lisäksi opettajilla on monenlaisia tulkintoja siitä, miten arvioinnissa huomioidaan oppilaan työskentely ja miten parempi osaaminen jossain tavoitteessa voi kompensoida hylätyn tai heikomman osaamisen jossain toisessa tavoitteessa. Suosituksena esitetään, että perusopetuksen opetussuunnitelman perusteisiin sisältyviä arviointiperiaatteita ja päättöarvioinnin kriteereitä pitää selkiyttää. Valtakunnallisia linjauksia tarvitaan etenkin oppiaineiden tavoitteiden painotuksiin, arvioinnin kompensatioperiaatteen käyttämiseen sekä työskentelyn arviointiin. Nykytilanteessa opettajat tulkitsevat arviointiohjeistusta eri tavoin ja se johtaa siihen, että arviointi ei ole oppilaille yhdenvertaista. Erityisesti hylätyn arvosanan ja arvosanan 5 rajanvedon yksiselitteisyyttä sekä työskentelyn arvioinnin ohjeistuksia tulee tarkentaa.

3 Tavoitteet

Esityksen tavoitteena on hallitusohjelman kirjauksen mukaisesti mahdollistaa se, että perusopetuksessa olisi riittävät ja kansallisesti yhtenäiset oppilaiden arviointiin ja opinnoissa etenemiseen liittyvät säännökset. Tavoitteena on, että oppilaan oppimisen ja osaamisen arvioinnin

yhdenvertaisuutta vahvistettaisiin säädöksissä. Lisäksi täsmennettäisiin arvioinnin perustumista tavoitteisiin ja arviointikriteereihin. Lisäksi tavoitteena on, että perusopetuksessa olisi yhtenäiset periaatteet vuosiluokalta toiselle etenemisessä.

Lisäksi esityksessä annettaisiin täsmälliset asetuksenantovaltuudet. Perusopetusasetuksessa annettaisiin tarkemmat säännökset oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä, vuosiluokalta toiselle siirtymisestä sekä päättöarvioinnista. Vähimmäisosaamisen määrittelyllä turvattaisiin se, että oppilas saavuttaisi riittävät perustaidot vuosiluokalta toiselle edettäessä sekä perusopetuksen päättyessä.

Opetushallitus antaisi tarkemmat määräykset opetussuunnitelman perusteissa oppilaan osaamisen tavoitteista, opintosuoritusten arvioinnista ja todistuksiin merkittävistä tiedoista.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ja täsmennettäväksi perusopetuslain oppilaan arviointia koskevaa 22 §:ää. Oppilaan arvioinnin tehtävä ja tarkoitus määriteltäisiin. Arvioinnin tehtävänä olisi kuvata, miten oppilas on saavuttanut perusopetuksen oppimäärään sisältyvien perusopetuslain 11 §:ssä tarkoitettujen oppiaineiden ja valinnaisten aineiden tavoitteet, tai 20 i §:ssä tarkoitettujen toiminta-alueiden tavoitteet. Oppiaineiden tavoitteisiin sisältyisi oppilaan oppimisen, osaamisen ja työskentelyn arviointi. Lisäksi arvioidaan oppilaan käyttäytymistä.

Oppilaan oppimista, osaamista, työskentelyä sekä käyttäytymistä tulisi arvioida yhdenvertaisesti, monipuolisesti ja suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja arviointikriteereihin.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uudet 22 a § *oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä päättäminen* ja 22 b § *todistukset*. Näistä on säädetty lakia alemman asteisissa säännöksissä ja normistossa kuten perusopetusasetuksessa, tuntijakoasetuksessa ja Opetushallituksen opetussuunnitelman perusteissa. Esityksessä oppilaan arvioinnista ja vuosiluokalle siirtymisestä ja todistuksista säädettäisiin lain tasolla.

Ehdotettava sääntely ei muuttaisi nykyistä oppilaan arvioinnin keskeistä sisältöä, vaan vahvistaisi säädösperustaa nykyistä yhdenvertaisemmalle oppilaan arvioinnille siten, että sääntely määriteltäisiin nykyistä selkeämmin lain tasolla. Voimassa oleva oppilaan arvioinnin ohjaus perustuu pitkälti Opetushallituksen määräyksiin opetussuunnitelman perusteissa. Lisäksi ehdotettu sääntely täsmentäisi oppilaan osaamisen arviointia lukuvuoden päätteeksi sekä perusopetuksen päättyessä, selkiyttäisi vuosiluokalta toiselle siirtymisen edellytyksiä sekä täsmentäisi vähimmäisosaamisen määrittelyä. Ehdotus säilyttäisi nykytilan mukaisesti arvioinnin monipuolisuuden ja arviointimenetelmien valintaa koskevan paikallisen pedagogisen vapauden.

Esityksessä on otettu huomioon se, että vain laissa voidaan säätää yksilöiden oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista. Asetuksella voidaan vain täydentää tai täsmentää lakia. Opetushallitukselle annettavaa toimivaltuutta antaa määräyksiä ei enää säädettäisi asetuksissa, vaan laissa. Lisäksi esityksessä on tehty muuta säädöshuoltoa.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Taloudelliset vaikutukset

Esitys toteutetaan nykyisten taloudellisten resurssien puitteissa, joten sillä ei ole vaikutuksia valtion tai kuntien talouteen.

4.2.2 Vaikutukset perus- ja ihmisoikeuksiin

Esitys vahvistaisi erityisesti oppilaan oikeutta yhdenvertaisuuteen ja yhdenvertaiseen kohteluun sekä sivistyksellisiä oikeuksia. Esitys parantaisi oppilaiden yhdenvertaista kohtelua yhtenäistämällä oppilaan arvioinnin perusteita ja vuosiluokalta toiselle siirtymisen periaatteita. Esitys vahvistaisi siten myös oppilaan sivistyksellistä oikeutta opetukseen.

4.2.3 Vaikutukset yhdenvertaisuuteen ja tasa-arvoon

Yhdenvertaisuus perusopetuksen arvioinnissa tarkoittaa sitä, että kaikkia oppilaita kohdellaan tasa-arvoisesti ilman syrjintää esimerkiksi iän, sukupuolen, etnisyyden, kielen tai vamman perusteella, ja heillä on mahdollisuus osoittaa osaamisensa monin eri tavoin. Oppilaita ei saa asettaa eriarvoiseen asemaan tai arvioida heidän henkilöön liittyvien ominaisuuksiensa perusteella.

Vuonna 2021 laki laajennetusta oppivelvollisuudesta astui voimaan ja oppivelvollisuusikä nousi 18 vuoteen. Jokaisen peruskoulunsa päättävän on haettava toisen asteen tutkintoon lukiossa tai ammatillisessa koulutuksessa. Haun pohjana toimivat edelleen peruskoulun päättöarvosanat. Päättöarvioinnin vertailukelpoisuuden varmistaminen on tärkeää, sillä toisen asteen oppilaitoksiin hakeudutaan Suomen eri peruskouluista. Nykyisten arviointikriteerien vaihtelevat tulkinnat muodostavat nykyisellään toiselle asteelle hakeutumisen vaiheessa yhdenvertaisuuskysymyksen, jossa tarvittaisiin nykyistä täsmällisempää ohjausta.

Esitys parantaisi oppilaiden yhdenvertaisuutta ja yhdenvertaista kohtelua, koska koulujen välillä on ollut vaihtelevuutta oppilaille annettujen arvosanojen osalta. Lisäksi työskentelyn ja käytäytymisen arvioinnista puuttuu täsmällinen kansallinen ohjaus, mikä vaikuttaa oppilaiden yhdenvertaiseen kohteluun. Kun oppilaan arvioinnista säänneltäisiin kansallisella tasolla tarkemmin, yhdenmukaistaisi se koulujen käytäntöjä ja lisäisi arvioinnin yhdenvertaisuutta paitsi päättöarvioinnin, myös alempien vuosiluokkien lukuvuosi-arvioinnin osalta. Lisäksi esityksellä varmistettaisiin se, että toisen asteen koulutuksen järjestäjät voivat luottaa perusopetuksessa annettuun arviointiin siten, että päättöarvosana vastaa opiskelijan osaamista.

Vaikutukset sukupuolten tasa-arvoon ja yhdenvertaisuuteen

Sukupuolten välillä on nähtävissä eroja oppimistuloksissa, koulutukseen hakeutumisessa sekä koulutuksen keskeyttämisessä. Viimeisen vuosikymmenen aikana oppimistulokset ovat sukupuolittuneet erityisesti tyttöjen hyväksi. Esimerkiksi lukutaidon osalta kansainvälisissä tutkimuksissa sekä kansallisissa oppimistulosten arvioinneissa on nähtävissä yhtäältä lukutaidon heikentyminen sekä toisaalta tyttöjen ja poikien ero lukutaidossa.

Tutkimukset ovat myös osoittaneet, että etenkin päättöarvioinnissa on eroja sukupuolten välillä siten, että tytöt saavat samalla osaamistasolla parempia päättöarvosanoja kuin pojat. Arvioinnin tasa-arvo ei toteudu, mikäli esimerkiksi oppilaan sukupuoli, koulun sijaintikunnan kuntatyyppi tai vanhempien koulutustausta vaikuttavat päättöarviointeihin (Luhtajärvi, Betanzos & Vainikainen 2025).

Esitys lisäisi sukupuolten tasa-arvioisuutta ja yhdenvertaisuutta oppilaan arvioinnin periaatteiden, opetussuunnitelman tavoitteiden sekä arviointikriteerien täsmentämisen myötä. Mikäli edellä mainitut arvioinnin perustana olevat tekijät ovat selkeät, yhdenmukaiset ja sitovat, vähe- nee koulun tai opettajan arviointilinjan vaikutukset arvosanoihin.

4.2.4 Lapsivaikutukset

Arviointia koskevan lainsäädännön täsmentämisellä on vaikutuksia ennen kaikkea lasten oikeuksien toteutumisen vahvistumiseen. Uudistuksella parannettaisiin oppilaiden yhdenvertaista kohtelua oppimisen ja osaamisen arvioinnissa. Nykytilanteessa oppilaan arvioinnilla ei ole selkeää lainsäädännöllistä perustaa, vaan arvioinnin linjaukset sisältyvät lainsäädäntöä alemman asteisiin normeihin. Lisäksi arvosanojen muodostamista koskevat periaatteet vaihtelevat normi- pohjasta huolimatta koulu- ja opettajakohtaisesti. Nykyisessä lainsäädännössä ei esitetä selkeästi arvioinnin tehtävää tai opinnoissa etenemisen edellytyksiä, millä on vaikutusta oppilaiden yhdenvertaisuuteen.

Esitys täsmentäisi oppilaan arvioinnin periaatteita ja vähimmäisosaamista koskevia vaatimuksia, mikä lisäisi jokaisen oppilaan mahdollisuuksia opinnoissa etenemiseen ja perusopetuksen tavoitteiden saavuttamiseen. Esitykseen sisältyisi arvioinnin monipuolisuuden periaate sekä arvioinnin oppimista ohjaavan luonteen säilyttäminen. Oppilaan tulisi saada lukuvuoden aikana oppimista ohjaavaa palautetta. Lisäksi arvioinnista tulisi antaa säännöllisesti tietoa oppilaalle ja hänen huoltajalleen tai muulle lailliselle edustajalle.

Arvioinnin monipuolisuuden periaate tarkoittaisi, että arviointia tulisi toteuttaa monipuolisin menetelmin ja oppilaalle tulisi antaa erilaisia mahdollisuuksia osoittaa osaamistaan. Niitä oppilaita, joilla on esimerkiksi oppimisvaikeuksia, tuetaan uudistetun oppimisen ja koulunkäynnin tuen lainsäädännön nojalla. Tuen säädösten soveltamisella huolehditaan osaltaan siitä, että kaikilla oppilailla olisi mahdollisuus saavuttaa perusopetuksen oppimäärä.

Oppilaan arvioinnista säätäminen lainsäädännössä ei yksin takaa oikeuksien toteutumista, vaan lainsäädännön toimeenpanolla opetussuunnitelman perusteiden ja paikallisten opetussuunnitelmien tasolla, sekä käytännön soveltamisella on suuri merkitys oikeuksien toteutumisessa.

Lasten kuuleminen on olennainen osa lapsivaikutusten arviointia. Koska arviointia koskevaan lainsäädäntöön ei esitetä sisällöllisesti merkittäviä muutoksia nykytilaan nähden, ei oppilaita ole lainsäädännön valmistelun yhteydessä erikseen kuultu. Lainsäädännön täsmennyksiä seuraa perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden uudistus, jonka valmistelussa oppilaita on tarkoituksenmukaista kuulla kattavasti. Opetussuunnitelman perusteissa määritellään oppimisen ja osaamisen arvioinnin linjaukset lainsäädäntöä tarkemmalla tasolla, jolloin opetussuunnitelma- linjaukset ovat myös oppilaiden kokemuksia lähempänä ja selkeämmin oppilaiden käsiteltävänä. Lapsia ja nuoria on tarkoituksenmukaista ja tärkeää kuulla siinä vaiheessa, kun tehdään opetussuunnitelman perusteiden täsmennyksiä.

4.2.5 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Vaikutukset Opetushallituksen toimintaan

Esityksellä on vaikutuksia opetussuunnitelman perusteisiin ja paikallisiin opetussuunnitelmiin. Opetushallituksen tehtävänä on määrätä esiopetuksen opetussuunnitelman perusteista sekä perusopetuksen opetussuunnitelman perusteista.

Oppilaan arviointia koskevan lainsäädännön muuttuessa esityksen mukaisesti tulisi Opetushallituksen käynnistää perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteiden päivittäminen lain mukaisesti. Esitys vaikuttaisi myös oppiaineita koskeviin opetussuunnitelman perusteiden osuuksiin, joten sisällöllisesti opetussuunnitelman perusteita tulisi uudistaa varsin laajasti. Opetussuunnitelmien perusteiden ja opetussuunnitelmien laatimiseen varattaisiin kuitenkin riittävä siirtymäaika. Valmistelu voitaisiin käynnistää, kun uusi lainsäädäntö on hyväksytty. Opetuksen järjestäjien tulisi opetussuunnitelmien perusteiden valmistuttua laatia niiden mukaiset uudet opetussuunnitelmat. Uudet opetussuunnitelmat otettaisiin käyttöön arviolta syksyllä 2028.

Lainvalmistelussa on huomioitu Opetushallituksen toimivaltuudet säätämällä niistä sisällöllisesti tarkemmin.

Vaikutukset opetuksen järjestäjien toimintaan

Esitys ei asettaisi uusia velvoitteita viranomaisille. Opetuksen järjestäjien tulisi päivittää paikalliset opetussuunnitelmat opetussuunnitelman perusteiden määräysten mukaisesti. Esitys vaikuttaisi myös oppiaineiden tavoitteiden ja sisältöjen määrittelyyn, mikä toteutuessaan olisi varsin laaja opetussuunnitelmien uudistus. Tarkoituksena olisi, että lainsäädäntö ja opetussuunnitelman perusteet muodostaisivat nykyistä selkeämmän normipohjan, mikä osaltaan helpottaisi paikallista opetussuunnitelmatyötä.

Oppilaan arviointia koskevan sääntelyn täsmentämisen voidaan arvioida helpottavan opettajan toteuttamaa arviointia sekä arviointia koskevaa päätöksentekoa. Etenkin opetussuunnitelman perustetasolla määriteltävien täsmällisempien tavoitteiden, sisältöjen ja arviointikriteerien arvioidaan tuovan opettajalle selkeämmän perustan arvioinnin toteuttamiselle. Arvioinnin toteuttamisessa säilytettäisiin nykytilan mukainen menetelmiä koskeva pedagoginen vapaus, minkä myötä varmistettaisiin arvioinnin monipuolisuus yleisenä periaatteena.

Vaikutukset aluehallintoviranomaisten ja muiden viranomaisten toimintaan

Aluehallintovirastot käsittelevät esi- ja perusopetuksen perusopetuslain 42 §:n mukaisia oikaisuvaatimuksia sekä aluehallintovirastoista annetun lain (896/2009) nojalla muun muassa hallintolain (434/2003) mukaisia kanteluita, joissa arvioidaan, onko opetuksen järjestäjä noudattanut lakia.

Perusopetuslain 42 c §:n mukaan opinnoissa etenemistä tai vuosiluokalle jättämistä koskevan päätöksen tai päättöarvioinnin uusimista on pyydetävä kahden kuukauden kuluessa tiedon saamisesta. Uudesta arvioinnista päättävät koulun rehtori ja oppilaan opettajat yhdessä. Pyynnöstä tehtyyn uuteen arviointiin tai ratkaisuun, jolla pyyntö on hylätty, saa vaatia oikaisua aluehallintovirastolta 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Otettuaan oikaisuvaatimuksen tutkittavakseen aluehallintovirasto voi muuttaa hallintopäätöstä, kumota päätöksen, hylätä oikaisuvaatimuksen tai palauttaa asian rehtorille uudelleen käsiteltäväksi.

Esityksen mukainen lainsäädännön täsmentäminen ja yhdenmukaistaminen kohdistuu nimenomaan edellä mainittuihin osa-alueisiin. Esityksellä voidaan arvioida olevan lain toimeenpanon alkuvaiheessa jossain määrin vaikutuksia aluehallintovirastoille tulevien oikaisuvaatimusten määrään. Voidaan kuitenkin arvioida, että pitkällä aikavälillä esitetty lainsäädännön täsmentäminen vähentäisi oppilaan arviointiin liittyvien kanteluiden ja oikaisuvaatimusten määrää. Esitys ei asettaisi uusia velvoitteita viranomaisille.

4.2.6 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Oppilaan arviointia koskevan lainsäädännön täsmentäminen hallitusohjelman mukaisen osaamistakuun toteutumiseksi on rakenteellinen uudistus, jonka avulla voidaan saavuttaa pysyvää parannusta perusopetuksen oppilaiden opinnoissa etenemiseen ja perusopetuksen oppimäärän suorittamiseen.

Päättöarvosanoilla on yhteiskunnan kannalta erityinen asema, sillä ne viitoittavat oppilaan tulevaa koulutuspolkua ja määrittävät seuraavalle koulutusasteelle tai työelämään astuvien kansalaisten osaamista ja valmiuksia. Siksi päättöarvosanojen validiutta on punnittava vakavasti eri näkökulmista. Kansainvälisissä tutkimuksissa on dokumentoitu suurta vaihtelua siinä, mitä arvosanoihin sisällytetään, miten ne annetaan ja millaisia vaikutuksia niillä on.

Opettajan työn sekä opettajankoulutuksen vetovoimaa ovat viime vuosina haastaneet käsitykset opettajan työn heikentyneistä olosuhteista. Oppilaan arviointia koskevan normiston ja etenkin opetussuunnitelman selkiyttäminen vähentää opettajien työn haastavuutta ja sen myötä lisää ammatin veto- ja pitovoimaa.

4.2.7 Vaikutukset tietosuojaan ja tiedonhallintaan

Esityksessä ehdotettuun sääntelyyn liittyvä henkilötietojen käsittely kuuluisi yleisen tietosuoja-asetuksen (luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (jäljempänä yleinen tietosuoja-asetus) annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679)) soveltamisalaan. Kun on kyse tietosuoja-asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta henkilötietojen käsittelystä, kansallinen erityislainsäädäntö on mahdollista silloin, kun tietosuoja-asetus nimenomaisesti jättää jäsenvaltioille kansallista sääntelyliikkumavaraa.

Yleisen tietosuoja-asetuksen mukaan henkilötietojen käsittelyllä tulee olla asetuksen 6 artiklan mukainen oikeudellinen perusta. Kansallinen, asetusta tarkentava lainsäädäntö on mahdollista muun muassa silloin, kun henkilötietojen käsittely perustuu asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohtaan, minkä mukaan käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi.

Koska henkilötietojen käsittely perustuisi lakisääteiseen velvoitteeseen, voidaan henkilötietojen käsittelystä siten antaa asetusta tarkempaa kansallista lainsäädäntöä ja kansallista liikkumavaraa on mahdollista käyttää.

Oppilaan arviointi on perustunut voimassa olevaan perusopetuslain 22 §:ään. Esityksessä tarkennettaisiin oppilaan arviointia koskevaa pykälää määrittelemällä muun muassa oppilaan arvioinnin periaatteet ja perusteet. Oppilaaseen kohdistuvasta arvioinnista, arvioinnista päättämisestä ja todistuksista on säädetty asetuksessa ja osittain määrätty Opetushallituksen opetussuunnitelman perusteissa. Nämä asiat nostettaisiin esityksessä lain tasolle. Asetuksessa ja Opetushallituksen opetussuunnitelman perusteissa annettaisiin tarkempia säännöksiä ja määräyksiä laissa täsmällisesti ja tarkkarajaisesti määritellyistä asioista.

Voimassa olevassa lainsäädännössä oppilaan arviointiin sisältyy nykyisinkin henkilötietojen käsittelyä. Esityksessä käsiteltävien henkilötietojen joukon ei katsota laajentavan nykyisen lainsäädännön nojalla käsiteltävää henkilötietojen ja rekisteröityjen joukkoa. Sääntelyn kohteena ei ole uusi viranomainen, uusi tietojärjestelmä eikä uusi tietovaranto.

Esityksellä on kuitenkin vaikutuksia jossain määrin opetuksen järjestäjillä käytössä oleviin tietojärjestelmiin ja kansalliseen tietovarantoon.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Vaihtoehtona olisi ollut säilyttää nykytilanteen mukainen normipohja siten, että oppilaan arvioinnin kansallinen ohjaus toteutuisi opetussuunnitelman perustetasolla, ja lainsäädäntö ei varmistaisi oppilaan oikeuksia eikä lisäisi oppilaiden yhdenvertaista kohtelua. Tämä ei olisi kuitenkaan mahdollista oppilaan oikeuksien kannalta eikä vastaisi hallitusohjelman kirjausta.

Lain valmistelun yhteydessä pohdittavana oli vaihtoehto työskentelyn ja käyttäytymisen poistamiselle oppilaan arvioinnin sääntelystä. Tämä olisi kohdentanut oppilaan arvioinnin oppimiseen ja osaamiseen. Lain valmistelun yhteydessä selvitettiin opettajien ja rehtorien näkemyksiä oppilaan arvioinnin lainsäädännön uudistamistarpeista, minkä yhteydessä selvitettiin nimenomaan myös työskentelyn ja käyttäytymisen arviointia koskevia näkemyksiä. Vastausten perusteella selkeä enemmistö opettajista ja rehtoreista pitää työskentelyn ja käyttäytymisen arviointia tärkeänä, ja poistamisen sijaan toivovat niiden täsmentämistä kansallisesti.

Lisäksi vaihtoehtona olisi ollut arviointimenetelmiä koskevien periaatteiden tarkempi sääntely. Tätä koskien esimerkiksi kansallisten kokeiden tarpeellisuus on noussut aika ajoin koulutusta ja oppilaan arvioinnin yhdenvertaisuutta koskevaan keskusteluun. Kansalliset kokeet arviointiperustana olisi edellyttänyt kokonaan erillistä sääntelyä sekä niiden valmistelua ja ylläpitämistä koskevaa resursointia. Perusopetuslain osalta nähtiin tarkoituksenmukaisena säilyttää nykytilan mukainen menetelmällinen vapaus, mutta täsmentää tavoitteiden ja sisältöjen osalta arvioinnin kohdentumista ja saavuttamista opinnoissa etenemisen edellytyksenä. Lainsäädännön ja sen mukaisten opetussuunnitelman perusteiden toimeenpanon tueksi on mahdollista laatia kansallisella tasolla esimerkiksi oppilaan arviointia tukeva tehtäväpankki.

5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

Pohjoismaissa oppilaan arviointi ja kansallisten kokeiden käyttö perustuvat yhteisiin periaatteisiin, joiden ytimessä on oppimisen tukeminen, mutta käytännöt vaihtelevat maittain.

Suomessa oppilasarviointia säätelevät erityisesti perusopetuslaki ja perusopetusasetus. Suomessa oppilaan arviointi perustuu opettajan toteuttamaan ja opetussuunnitelman perusteisiin sisältyviin valtakunnallisiin arviointikriteereihin. Arvioinnin tavoitteena on tukea oppimista, ohjata opiskelua ja kehittää oppilaan itsearviointitaitoja. Arviointi on monipuolista ja kohdistuu osaamisen lisäksi työskentelyyn ja käyttäytymiseen. Arviointi voi olla sanallista tai numeerista, ja käytössä on asteikko 4–10. Suomessa ei ole käytössä pakollisia kansallisia päättökokeita. Sen sijaan Kansallinen koulutuksen arviointikeskus toteuttaa otosperusteisia oppimistulosarviointoja, jotka eivät vaikuta yksittäisen oppilaan arvosanoihin.

Ruotsissa oppilasarviointia säätelee koululaki (Skollagen 2010:800), joka sisältää määräyksiä arvioinnin tarkoituksesta, arvosanojen antamisesta ja oppilaan oikeuksista. Arviointi perustuu kansallisiin opetussuunnitelmiin ja arviointikriteereihin, jotka määrittelee Skolverket (Ruotsin kouluvirasto). Ruotsissa arviointi painottuu formatiivisuuteen ja oppilaan aktiiviseen osallistumiseen. Arviointi perustuu kansallisiin tavoitteisiin ja arviointikriteereihin, ja käytössä on arvosana-asteikko A–F, jossa E on alin hyväksytty arvosana. Ruotsissa järjestetään kansallisia kokeita (nationella prov) 3., 6. ja 9. luokilla muun muassa ruotsin, englannin ja matematiikan

oppiaineissa. Nämä kokeet tukevat opettajan tekemää arviointia, mutta eivät yksin määritä oppilaan arvosanaa.

Norjassa oppilasarviointia ohjaa opplæringsloven eli koulutuslaki. Lain mukaan arvioinnin tulee olla oppimista tukevaa ja perustua oppilaan suoriin suhteessa opetussuunnitelman tavoitteisiin. Arviointia koskevat tarkemmat ohjeet antaa Utdanningsdirektoratet (Norjan opetusvirasto). Laki korostaa myös oppilaan oikeutta saada palautetta ja osallistua arviointiin. Norjassa oppilaan arviointi nähdään oppimista tukevana prosessina, jossa korostetaan myös oppilaan kykyä arvioida omaa oppimistaan. Arviointi perustuu oppimistavoitteisiin ja jatkuvaan palautteeseen, ja käytössä on arvosana-asteikko 1–6, jossa 2 on alin hyväksytty arvosana. Norjassa järjestetään kansallisia kokeita (nasjonale prøver) 5., 8. ja 9. luokilla lukemisen, englannin ja matematiikan osaamisen arvioimiseksi. Näiden kokeiden tuloksia käytetään järjestelmätason arviointiin, eikä niillä ole vaikutusta yksittäisen oppilaan arvosanoihin.

Tanskassa oppilasarviointia säätelee Folkeskoleloven, eli kansankoululaki. Lain mukaan arvioinnin tulee tukea oppilaan oppimista ja kehitystä. Tanskassa arviointia koskevat määräykset ovat osa laajempaa koululainsäädäntöä, joka kattaa myös oppilaan oikeudet ja velvollisuudet. Tanskassa arviointi tukee oppimista ja ohjaa oppilasta kohti asetettuja tavoitteita. Formatiivinen arviointi on keskeisessä roolissa, ja oppilaat osallistuvat itsearviointiin. Arvosana-asteikko ulottuu 12:sta miinus kolmeen, ja alin hyväksytty arvosana on 02. Tanskassa käytetään kansallisia digitaalisia ja adaptiivisia testejä (nationale test), joita järjestetään 2.–8. luokilla eri oppiaineissa. Testien tarkoituksena on tukea opetusta ja oppimista, eikä niillä ole suoraa vaikutusta oppilaan arvosanoihin.

Islannissa oppilasarviointia säätelee laki perusopetuksesta (Grunnskóllalög nr. 91/2008). Islannin opetusviranomaisen (Menntamálastofnun) antaa tarkempia ohjeita arvioinnin toteuttamisesta. Islannissa arviointi perustuu kansallisiin opetussuunnitelmiin ja tukee oppilaan yksilöllistä kehitystä. Arviointi on sekä formatiivista että summatiivista, ja oppilaat osallistuvat aktiivisesti itsearviointiin. Arvosana-asteikko on 1–10, ja alin hyväksytty arvosana on 5. Islannissa järjestetään kansallisia kokeita (samræmd próf) 4., 7. ja 9. luokilla. Kokeet mittaavat lukemisen, kirjoittamisen ja matematiikan osaamista. Niiden tuloksia käytetään koulutuksen kehittämiseen, mutta ne eivät vaikuta oppilaan arvosanoihin.

Kaikissa Pohjoismaissa arviointi nähdään oppimista tukevana ja ohjaavana prosessina, jossa oppilaan aktiivinen rooli ja itsearviointi ovat keskeisiä. Kansallisia kokeita käytetään Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa ja Islannissa, mutta niiden rooli koulutusjärjestelmässä vaihtelee. Useimmiten kokeet eivät vaikuta suoraan oppilaan arvosanoihin, vaan niitä hyödynnetään opetuksen kehittämisessä ja järjestelmätason arvioinnissa.

6 Lausuntopalaute

Lausuntoa pyydettiin opetuksen järjestäjiltä, viranomaisilta, liitoilta, järjestöiltä, yhdistyksiltä sekä muilta keskeisiltä toimijoita yhteensä x kpl ja lausuntoja annettiin x kpl. Lausuntoja saatiin seuraavilta tahoilta.

7 Säännöskohtaiset perustelut

20 f §. *Tukea koskeva päätös.* Pykälän 1 momentissa on säädetty niistä asioista, joista opetuksen järjestäjän on tehtävä kirjallinen päätös. Momenttiin tehtäisiin teknisenä korjauksena lisäys siitä, että opetuksen järjestäjän olisi tehtävä päätös myös esiopetusta koskevasta varhennetusta oppivelvollisuudesta. Tämä vastaisi aiempaa tilannetta ja 31.7.2026 saakka voimassa olevaa pidennetyn oppivelvollisuuden sääntelyä ja ohjausta, eli oppivelvollisuuslain (1214/2020) 2

§:ää ja Opetushallituksen antamia määräyksiä esiopetuksen ja perusopetuksen opetussuunnitelman perusteista. Pidennetyn oppivelvollisuuden oppilaille on aiemmin poikkeuksetta tehty erityisen tuen päätös. Perusopetuslain muutoksen (laki perusopetuslain muuttamisesta 1090/2024) yhteydessä lainsäätäjän tarkoituksena ei ole ollut muuttaa pidennetyn oppivelvollisuuden järjestämisen ja toteuttamisen nykytilaa, tätä koskevaa päätöksentekoa eikä myöskään päätöksen tekemisen velvoitteita poistamalla ja siten heikentämällä sellaisten oppilaiden oikeusturvaa, joilla on oppimiskykyyn vaikuttava vamma, sairaus tai toimintakyvyn rajoite. Tämän vuoksi lisäys olisi välttämätöntä tehdä nykytilan säilyttämiseksi.

Lasten ja oppilaiden oikeuksien toteutumisen kannalta on keskeistä, että jatkossa sekä esiopetuksessa varhennetun oppivelvollisuuden piirissä olevat ja perusopetuksessa perusopetuslain 20 i §:n mukaisesti opiskelevat oppilaat saisivat oppimisen ja koulunkäynnin tukea aiempaa vastaavasti, mikä tarkoittaa ryhmäkohtaisten tukimuotojen lisäksi aina oppilaskohtaisia tukitoimia ja niihin sisältyvää erityisopettajan opetusta. Tämä lisäys ei tuottaisi opetuksen järjestäjille uusia velvoitteita, mutta yhtenäistäisi esiopetuksen ja perusopetuksen tilannetta siten, että perusopetuslain 20 f §:n mukainen tukea koskeva päätös tehtäisiin aina, kun esi- tai perusopetuksen oppilaan tilanteeseen liittyisi oppimiskykyyn vaikuttava vamma, sairaus tai toimintakyvyn rajoite.

20 i §. *Perusopetuksen järjestäminen oppilaalle oppimiskykyyn vaikuttavan vamman, sairauden tai toimintakyvyn rajoitteen perusteella.* Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin teknisluonteinen korjaus, jolloin sana *voidaan* korvattaisiin sanalla *tulee*. Momentissa on säädetty tilanteista, joissa oppilaan opetus oppimiskykyyn vaikuttavan vamman, sairauden tai toimintakyvyn rajoitteen perusteella järjestetään perusopetuslain 4 a luvun mukaisten tukitoimien avulla. Momenttiin tehtävä korjaus vastaisi oikeaa voimassa olevaa asiantilaa. Kyseisissä tilanteissa ei ole mahdollista, että oppilaalle ei tulisi antaa tämän tarvitsemia tukitoimia.

Näin ollen, jos oppilaalla on ennen perusopetuksen alkamista ollut oppivelvollisuuslain 2 § :n 3 momentissa tarkoitettu varhennetun oppivelvollisuuden päätös ja tuen tarve jatkuu perusopetuksessa oppilaskohtaisten tukitoimien tarpeena tai niiden lisäksi perusopetuksen oppimäärästä tai opetussuunnitelman tavoitteista poikkeamisen tarpeena taikka jos oppilaan perusopetuksen aikana ilmenevä, oppimiskykyyn vaikuttava vamma, sairaus tai toimintakyvyn rajoite olisi laadultaan sen kaltainen, että se olisi johtanut oppilaan oppivelvollisuuden varhentamiseen oppilaan ollessa 5- tai 6-vuotias, oppilaan opetus *tulisi järjestää* tämän luvun mukaisten tukitoimien avulla.

22 §. *Oppilaan arviointi.* Pykälää ja pykälän otsikkoa esitetään muutettavaksi. Pykälän uusi otsikko olisi *Oppilaan oppimisen ja osaamisen arviointi*. Uusi otsikko kuvaisi paremmin pykälään esitettäviä muutoksia.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että arvioinnin tehtävänä on kuvata, miten oppilas on saavuttanut perusopetuksen oppimäärään sisältyvien perusopetuslain 11 §:n mukaisten oppiaineiden ja valinnaisten aineiden tavoitteet tai perusopetuslain 20 i §:n mukaisten toiminta-alueiden tavoitteet. Perusopetuksen oppimäärä voitaisiin suorittaa oppiaineittain myös perusopetuslain 20 h §:n mukaisesti tavoitekokonaisuuksittain, tai oppiaineiden oppimääriä voidaan oppilaskohtaisesti rajata. Tavoitekokonaisuuksittain tai rajatun oppimäärän mukaisesti opiskelevan oppilaan oppiminen, osaaminen ja työskentely arvioitaisiin oppilaskohtaisen tuen toteuttamista koskevassa suunnitelmassa määriteltyjen tavoitteiden ja sisältöjen mukaisesti. Niin ikään toiminta-alueittain opiskelevan oppilaan oppiminen ja osaaminen arvioitaisiin oppilaskohtaisen tuen toteuttamista koskevassa suunnitelmassa määriteltyjen tavoitteiden ja sisältöjen mukaisesti.

Lisäksi 1 momentissa säädettäisiin, että arviointi kohdistuisi oppilaan oppimiseen, osaamiseen ja työskentelyyn. Sääntelyllä tarkoitettaisiin, että oppiaineiden tavoitteet muodostaisivat

arviointin keskiön, ja niihin suhteutettuna tulisi arvioida oppimista, osaamista ja työskentelyä. Tällä tarkoitettaisiin, että oppiaineiden tavoitteisiin tulisi sisältyä selkeästi määritellyt työskentelyn tavoitteet.

Lisäksi arvioitaisiin oppilaan käyttäytymistä. Käyttäytymisen arviointi tehtäisiin aina erillisenä oppiaineiden tavoitteisiin perustuvasta arvioinnista.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että oppilaan oppimista, osaamista, työskentelyä sekä käyttäytymistä tulisi arvioida yhdenvertaisesti, monipuolisesti ja suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja arviointikriteereihin. Yhdenvertaisuudella tarkoitettaisiin, että arviointi perustuu kaikilta osin oppilaiden yhdenvertaiseen kohteluun. Jokaisen oppilaan tulisi saada tietää, mitä on tarkoitus oppia ja miten oppimista, osaamista, työskentelyä ja käyttäytymistä arvioidaan. Monipuolisuudella tarkoitettaisiin, että arviointi perustuisi eri menetelmin kerättyihin näyttöihin. Oppilaalle tulisi tarjota mahdollisuuksia osoittaa oppimistaan ja osaamistaan eri tavoin sekä tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaisin keinoin

Opettaja valitsisi arviointimenetelmät arvioinnin tehtävien ja oppiaineen tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaisella tavalla. Arviointimenetelmien valinnassa olisi otettava huomioon, että vain yhden arviointimenetelmän avulla ei voitaisi arvioida kaikkia oppiaineille asetettuja tavoitteita. Arvioinnin suhteesta tavoitteisiin tarkoitettaisiin, että oppimisen, osaamisen ja työskentelyn arvioinnin tulee perustua perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa asetettuihin ja paikallisessa opetussuunnitelmassa vuosiluokittain kohdennettuihin oppiaineiden tavoitteisiin.

Käyttäytymistä tulisi arvioidaan suhteessa opetussuunnitelman perusteissa asetettuihin ja paikallisessa opetussuunnitelmassa täsmennettyihin käyttäytymiselle asetettuihin tavoitteisiin. Arviointikriteereillä tarkoitettaisiin perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa määritellyt, oppiaineiden tavoitteista johdettuja arviointikriteereitä. Kriteerit eivät olisi oppilaille asetettuja tavoitteita, vaan ne määrittelisivät eri arvosanoihin vaadittavan osaamisen tason.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että lukuvuoden aikana toteutettavaan arviointiin tulee sisältyä ohjaavaa palautetta. Tällä tarkoitettaisiin, että oppilaan oppimisesta ja osaamisesta sekä työskentelystä suhteessa oppiaineiden tavoitteisiin olisi annettava ohjaavaa palautetta lukuvuoden aikana. Lisäksi annettaisiin palautetta oppilaan käyttäytymisestä. Palaute olisi luonteeltaan formatiivista, oppimista ohjaavaa ja tukevaa opettajan ja oppilaan välistä vuorovaikutusta. Momentissa säädettäisiin, että lisäksi oppilaan opintojen edistymisestä oppiaineiden tavoitteiden mukaisesti tulisi antaa säännöllisesti tietoa oppilaan huoltajalle tai muulle lailliselle edustajalle. Tällä tarkoitettaisiin tietojen antamista lukuvuoden aikana lukuvuoden päätteeksi tehtävän arvioinnin lisäksi. Tietoja voitaisiin antaa välitodistuksin, arviointikeskusteluin tai muunlaisin tiedottein.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että lukuvuoden päätteeksi sekä perusopetuksen päättyessä arvioitaisiin oppilaan osaaminen ja työskentely suhteessa perusopetuslain 11 §:n mukaisten oppiaineiden tavoitteisiin. Lukuvuoden päätteeksi tehtävän arvioinnin sekä päättöarvioinnin kohteena olisivat oppilaan osaaminen ja työskentely suhteessa perusopetuslain 11 §:n 1 momenttiin sisältyvien oppiaineiden tavoitteisiin tai perusopetuslain 20 i §:n mukaisten toiminta-alueiden tavoitteisiin. Lukuvuoden päätteeksi tehtävä arviointi sekä päättöarviointi olisivat luonteeltaan summatiivista arviointia. Perusopetuksessa annetun arvioinnin olisi tärkeää antaa realistinen kuva oppilaan osaamistasosta. On oppilaan etu, että hän saa osaamistaan vastaavan arvioinnin ja että hän voi luottaa saamaansa arviointiin erityisesti siksi, että yhteishaussa perusopetuksesta toiselle asteelle opiskelijavalinnat perustuvat joko kokonaan tai osittain hakijan perusopetuksen päättöarviointiin.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin, että valtioneuvoston asetuksella annettaisiin tarkempia säännöksiä lukuvuosi- ja päättöarvioinnista. Asetuksessa säädettäisiin ne vuosiluokat, joilla annetaan numeroarvosanat, sekä muista lukuvuosiarviointia koskevista periaatteista. Asetuksessa säädettäisiin tarkemmin päättöarvioinnin periaatteista sekä arvosanojen muodostamisesta.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin, että Opetushallitus antaisi opetussuunnitelman perusteissa tarkemmat määräykset oppilaan arvioinnin yleisistä periaatteista, 1 momentissa tarkoitetuista oppiaineiden tavoitteista, jotka oppilaan tulee saavuttaa tai suorittaa hyväksytysti kunkin vuosiluokan oppimäärän ja koko perusopetuksen oppimäärän osalta. Lisäksi määriteltäisiin kussakin oppiaineessa eri vuosiluokille sisällöt ja niiden vähimmäisosaamisen taso, joka oppilaan tulee hallita saadakseen alimman hyväksytyn arvosanan tai sanallisen arvioinnin voidakseen siirtyä vuosiluokalta toiselle.

Opetushallitus antaisi tarkemmat määräykset lukuvuosi- ja päättöarvioinnin kriteereistä, opintosuoritusten numeroin tai sanallisesti annettavasta arvioinnista, niistä oppiaineista, jotka voidaan arvioida yhdessä sekä 3 momentissa tarkoitettujen tietojen antamisesta.

Opetushallitus antaisi tarkemmat määräykset esiopetuksen, perusopetuslain 10 §:n 4 momentissa tarkoitettun vieraskielisen opetuksen, perusopetukseen valmistavan opetuksen, ulkomailla järjestettävän opetuksen ja aikuisten perusopetuksen opintosuoritusten arvioinnista.

22 a §. *Oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä päättäminen.* Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä päättämisestä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että oppilaan oppimisen, osaamisen ja työskentelyn arvioinnista päättää oppilaan opettaja, tai jos opettajia on useita, opettajat yhdessä. Oppilaan opettajalla tarkoitettaisiin opettajaa, joka on oppilaan opetuksesta vastannut asianomaisessa oppiaineessa tai toiminta-alueessa. Usea opettaja liittyisi tilanteisiin, joissa esimerkiksi erityisopettaja olisi opettanut oppilasta luokan- tai aineenopettajan kanssa tai lisäksi. Käyttäytymisen arvioinnista päättää oppilaan opettaja tai jos opettajia on useita opettajat yhdessä. Arvioinnista päättäminen tarkoittaisi myös arvioinnin toteuttamista. Sääntely korostaisi oppilaan opettajaa arvioinnin suorittajana ja arvioinnista päättäjänä.

Pykälän toisessa momentissa säädettäisiin siitä, että oppilas siirtyy seuraavalle vuosiluokalle silloin, kun oppilas on suorittanut vuosiluokan oppimäärään sisältyvien oppiaineiden tavoitteet tai toiminta-alueiden tavoitteet hyväksytysti.

Pykälän kolmannessa momentissa säädettäisiin oppilaan vuosiluokalle jäämisestä. Oppilas jäisi vuosiluokalle silloin, kun hän ei olisi perusopetuslain 4 a luvun mukaisista tukitoimista huolimatta saavuttanut vuosiluokan oppimäärään sisältyvien yhden tai useamman oppiaineen tavoitteita ja hänen suorituksensa olisi hylätty. Tukitoimilla viitattaisiin perusopetuslain 4 a -luvussa säädelyihin ryhmäkohtaisiin tukimuotoihin sekä oppilaskohtaisiin tukitoimiin, joita oppilaalla on oikeus saada perusopetuksen oppimäärän suorittamiseksi.

Oppilaalle, jonka suoritus on hylätty, tulisi varata mahdollisuus opetukseen osallistumatta osoittaa saavuttaneensa asianomaisen oppiaineen tavoitteet hyväksytysti. Tällä tarkoitettaisiin mahdollisuutta osallistua lukuvuoden aikana tai lukuvuoden koulutyön päätyttyä erilliseen näyttöön, jossa oppilas voisi osoittaa saavuttaneensa tavoitteet.

Oppilas voidaan jättää vuosiluokalle myös vaikka hänellä ei ole yhtään hylättyä suoritusta, jos se on oppilaan yleisen koulumenestyksen vuoksi tarkoituksenmukaista. Yleisellä koulumenestyksellä tarkoitettaisiin heikkoa suoriutumista kaikissa tai suurimmassa osassa oppiaineita.

Syynä voisi olla esimerkiksi runsaat poissaolot koulusta ja sen vuoksi alhaiset arvosanat useissa jatko-opintojen kannalta keskeisissä oppiaineissa. Oppilaan oppimisvaikeuksista johtuva tuen tarve ei voisi olla syynä oppilaan vuosiluokalle jättämiselle yleisen koulumenestyksen vuoksi.

Pykälän 4 momentin mukaan oppilaalla ja tämän huoltajalla tai muulla laillisella edustajalla on oikeus saada tieto arviointiperusteista ja niiden soveltamisesta oppilaan arviointiin.

Pykälän viidennessä momentissa säädettäisiin oppilaan huoltajan tai muun laillisen edustajan sekä yli 15-vuotiaan oppilaan oikeudesta tulla kuulluksi silloin, kun oppilaan vuosiluokalle jättämisen perusteena on oppilaan yleinen koulumenestys. Momentin mukaan oppilaan huoltajan tai muun laillisen edustajan sekä yli 15-vuotiaan oppilaan kuulemiselle tulee varata tilaisuus ennen päätöksen tekemistä. Ehdotetun momentin sisältö ei ole uusi, vaan voimassa olevan perusopetuslain 22 §:n 3 momentin mukaan, jollei oppilaan huoltaja ole tehnyt esitystä oppilaan jättämisestä vuosiluokalle oppilaan yleisen koulumenestyksen vuoksi, huoltajalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä. Ehdotetuilla muutoksilla selkeytettäisiin oppilaan huoltajan, muun laillisen edustajan ja yli 15-vuotiaan oppilaan oikeutta tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä tilanteissa, joissa oppilasta ollaan jättämässä vuosiluokalle yleisen koulumenestyksen vuoksi.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin asetuksenantovaltuudesta. Momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä oppilaan opinnoissa etenemisestä ja vuosiluokalta siirtymisestä.

Pykälän seitsemännessä momentissa säädettäisiin Opetushallituksen määrättäväksi kuuluvista tehtävistä. Momentin mukaan Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset arvioinnista päättämisestä.

22 b §. Todistukset. Pykälä olisi uusi ja siinä säädettäisiin perusopetuksessa käytettävistä todistuksista.

Pykälän 1 momentin mukaan lukuvuoden päättyessä oppilaalle annetaan lukuvuositolistus, josta tulee käydä ilmi, onko oppilas saavuttanut opinto-ohjelmansa mukaisen vuosiluokan oppimäärän tavoitteet hyväksytysti. Hyväksytty tai hylätty suorittaminen ilmaistaan valtioneuvoston asetuksen määrittelemän arvosana-asteikon tarkoittamalla arvosanalla. Perusopetuksen koko oppimäärän hyväksytysti suorittaneelle oppilaalle annetaan päättötodistus. Välitodistus tulee antaa yhdeksännen vuosiluokan oppilaalle jatko-opintoihin hakeutumista varten. Opetuksen järjestäjä voi päättää välitodistusten antamisesta muilla vuosiluokilla.

Lukuvuositolistus olisi päätös oppilaan siirtymisestä seuraavalle luokalle tai hänen jättämisestään luokalle. Perusopetuksen päättötodistus annettaisiin oppilaalle, joka olisi saavuttanut perusopetuksen koko oppimäärän tavoitteet vähintään arvosanan viisi edellyttämän osaamisen mukaisesti. Välitodistus annettaisiin yhdeksännen luokan oppilaalle. Yhdeksännen vuosiluokan puolivälissä annettava välitodistus olisi tarpeen etenkin ohjauksen näkökulmasta. Oppilaan ja huoltajan olisi tarpeen saada tietoa oppilaan osaamisesta ja työskentelystä suhteessa päättöarvioinnin kriteereihin ja siitä, millainen päättötodistuksen arvosana olisi. Vuosiluokilla 1-8 välitodistusten antaminen olisi opetuksen järjestäjän päätettävissä. Tämä koskisi sekä välitodistusten määrää että antamisen ajankohtia.

Pykälän 2 momentin mukaan koulusta 46 a §:n nojalla eronneeksi katsotulle oppilaalle annetaan erotodistus. Erityisen tutkinnon 38 §:n nojalla suorittaneelle annetaan todistus perusopetuksen oppimäärän suorittamisesta kokonaan tai osittain. Aikuisten perusopetuksen 46 §:n 2

momentissa tarkoitettulle opiskelijalle voidaan antaa tarvittaessa todistus yhden tai useamman aineen oppimäärän suorittamisesta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin asetuksenantovaltuudesta. Momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä todistuksista.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin Opetushallituksen määrättäväksi kuuluvista tehtävistä. Momentin mukaan Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset opetussuunnitelman perusteissa todistuksiin merkittävistä tiedoista.

36 a §. *Menettely kurinpitoasiassa ja opetuksen epäämisessä sekä erottamisen täytäntöönpano.* Pykälän 1 momentissa on säädetty velvollisuudesta ilmoittaa oppilaan huoltajalle 36 §:ssä ja 36 c §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä. Momenttiin lisättäisiin myös viittaus 36 b §:ään. Tässä pykälässä on säädetty *oppilaan määräämisestä poistumaan sekä häiritsevän ja turvallisuutta vaarantavan oppilaan poistaminen*. Viittauksen lisääminen olisi luonteeltaan tekninen korjaus, koska viittaus on jäänyt pois edellisen perusopetuslain muutoksen yhteydessä (245/2025). Viittauksen lisääminen 36 b §:ää koskevaksi ei toisi uusia velvoitteita opetuksen järjestäjälle, vaan vastaisi nykytilaa.

42 c §. *Muutoksenhaku oppilaan arviointia koskevaan päätökseen.* Pykälän 1 momentin viittaussäännökseen ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos. Pykälässä on viitattu lain 22 §:ään. Pykälän pykäläviittaus muutettaisiin koskemaan esitystä, jolloin viitattaisiin oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä päättämistä koskevaan 22 a §:ään. Viittauksen muuttaminen olisi luonteeltaan tekninen korjaus eikä se muuttaisi muutoksenhaun nykytilaa.

46 §. *Aikuisten perusopetus.* Aikuisten perusopetus on tarkoitettu kaikille niille, jotka suorittavat perusopetusta oppivelvollisuusiän jo päätyttyä.

Pykälän 1 momentin viittaussäännökseen ehdotetaan lisättäväksi esityksen uudet 22 a § *oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä päättäminen* ja 22 b § *todistukset*. Pykälässä on jo viitattu oppilaan arviointia koskevaan 22 §:ään. Uusi 22 §:n otsikko olisi *oppimisen ja osaamisen arviointi*. Viittaussäännöksen muutos olisi luonteeltaan tekninen.

8 Lakia alemman asteinen sääntely

Esityksessä ei ehdoteta lakia alemman asteista sääntelyä. Lain vahvistamisen jälkeen tehdään lakimuutoksesta johtuvat tarvittavat asetusmuutokset.

9 Voimaantulo

Ehdotetaan, että laki tulee voimaan 1.8.2027.

Esityksen 20 f §, 20 i § ja 36 a § ehdotetaan tulemaan voimaan 1.8.2026.

10 Toimeenpano ja seuranta

Opetus- ja kulttuuriministeriö tekee tiivistä yhteistyötä Opetushallituksen kanssa lainsäädännön muutosten valmistelun aikana sekä opetussuunnitelman perusteiden täsmennysten valmistelussa. Osaamistakuuta koskeva opetus- ja kulttuuriministeriön sekä Opetushallituksen virkahenkilöistä muodostuva valmisteluryhmä on asetettu ajalle 1.9.2025–31.12.2027. Tavoitteena on, että lainsäädäntö ja opetussuunnitelman perusteet muodostavat johdonmukaisen normiperustan osaamistakuun toteutukselle.

Opetushallitus päättää perusopetuslakiin perustuen perusopetuksen opetussuunnitelman perusteista. Perusteita päivitetään vastaamaan ehdotettua lainsäädäntöä. Opetussuunnitelman perusteet annettaisiin lain voimaantultua 1.8.2027, ja varataan paikallisten opetussuunnitelmapäivitysten valmisteleminen riittävästi aikaa. Sekä lainsäädäntö että opetussuunnitelman perusteet valmistellaan mahdollisimman yksiselitteiseksi siten, että paikallisen opetussuunnitelmatyön määrä ei ole kohtuuttoman suuri. Opetuksen järjestäjät päivittävät kansallisten linjausten pohjalta paikalliset opetussuunnitelmat 1.8.2028 mennessä. Opetus- ja kulttuuriministeriö ja Opetushallitus laativat ohjeistusta lain ja opetussuunnitelman perusteiden käytännön soveltamisesta sekä tarvittavaa tukimateriaalia.

Lainsäädännön uudistamisessa kattavalla ja pitkäkestoisella toimeenpanon tuella on keskeinen merkitys. Osaamistakuun vaikuttavan toimeenpanon varmistamiseksi vahvistetaan kaikkien opettajien osaamista valtakunnallisella täydennyskoulutuksella.

11 Suhde muihin esityksiin

Esityksellä ei ole suhdetta talousarvioesitykseen eikä sillä ole riippuvuutta muista esityksistä.

12 Suhde perustuslakiin ja sääntämisjärjestys

Esityksen kannalta keskeisiä huomioitavia perusoikeuksia ovat Suomen perustuslain (731/1999) 6 §:n mukainen oikeus yhdenvertaisuuteen ja syrjimättömyyteen ja 16 §:n mukainen oikeus opetukseen. Lisäksi ehdotusta arvioidaan 80 §:n lailla sääntämisen vaatimuksen näkökulmasta sekä suhteessa perustuslain 121 §:n mukaiseen kunnalliseen itsehallintoon.

Esitys kytkeytyy myös ihmisoikeussopimukseen, keskeisimpänä YK:n lapsen oikeuksia koskevaan yleissopimukseen (*SopS 59—60/1991, jälj. lapsen oikeuksien sopimus*).

12.1 Yhdenvertaisuus ja syrjimättömyys

Perustuslain 6 §:n 1 momentin mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Pykälän 2 momentin mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Säännöksen luetteloa kielletyistä syrjintäperusteista ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi, vaan momentin loppuosan yleislauseke korostaa eri asemaan asettamisen olevan kiellettyä säännöksessä erikseen mainittujen erotteluperusteiden ohella myös muuhun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

Perustuslain 6 §:n 3 momentin mukaan lapsia on kohdeltava tasa-arvoisesti yksilöinä, ja heidän tulee saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin kehitystasonsa mukaisesti. Perusoikeusuudistuksen perustelujen mukaan säännöksellä halutaan korostaa, että lapsia tulee kohdella sekä aikuisväestöön nähden tasa-arvoisina, periaatteessa yhtäläiset perusoikeudet omaavina ihmisinä, että keskenään yhdenvertaisesti. Tämän ohella se osoittaa, että jokaista lasta tulee kohdella yksilönä, ei pelkästään passiivisena toiminnan kohteena (HE 309/1993 vp, s. 45).

Lapsen oikeuksien sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan kaikissa julkisen tai yksityisen sosiaalihuollon, tuomioistuinten, hallintoviranomaisten tai lainsäädäntöelimien toimissa, jotka koskevat lapsia, on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu. Lapsen oikeuksien sopimuksen 2 artiklan mukaan sopimusvaltioiden tulee taata lapsen oikeuksien sopimuksessa tunnustetut oikeudet kaikille valtion lainkäyttövallan alaisille lapsille ilman minkäänlaista lapsen, hänen vanhempiansa tai muun laillisen huoltajansa rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, kieleen, uskontoon, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään,

varallisuuteen, vammaisuuteen, syntyperään tai muuhun seikkaan perustuvaa erottelua. Lisäksi sopimusvaltiot ryhtyvät kaikkiin tarpeellisiin toimiin varmistaakseen, että lasta suojellaan kaikenlaiselta syrjinnältä ja rangaistukselta, jotka perustuvat hänen vanhempiensa, laillisten huoltajiensa tai muiden perheenjäsentensä asemaan, toimintaan, mielipiteisiin tai vakaumuksiin.

Esitys turvaisi oppilaiden yhdenvertaisuutta. Nykyisin koulujen välillä on ollut vaihtelevuutta oppilaille annettujen arvosanojen osalta. Myös työskentelyn ja käyttäytymisen arvioinnista puuttuu nykyisin täsmällinen kansallinen ohjaus. Ehdotetuilla muutoksilla oppilaan arvioinnista säänneltäisiin kansallisella tasolla tarkemmin, joka yhdenmukaistaisi alueellisia käytäntöjä ja näin oppilaiden yhdenvertaisuutta kouluissa. Ehdotettua sääntelyä voidaan pitää perusoikeusmyönteisenä ja lapsen oikeuksia tukevana.

12.2 Oikeus opetukseen

Perustuslain 16 §:ssä säädetään sivistyksellisistä oikeuksista. Pykälän 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus maksuttomaan perusopetukseen. Saman momentin mukaan oppivelvollisuudesta säädetään lailla. Pykälän 1 momentissa säädetään perusoikeusuudistuksen perustelujen mukaan jokaiselle subjektiivinen oikeus maksuttomaan perusopetukseen. Momentin virkkeet on tarkoitettu olemaan siten yhteydessä toisiinsa, että perusopetukseksi on katsottava se opetus, joka kuuluu oppivelvollisuuteen (HE 309/1993 vp, s. 64). Perustuslakivaliokunta on todennut oppivelvollisuuden laajentamiseen antamassaan lausunnossa, että oppivelvollisuuteen kuuluva opetus on perustuslain 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua perusopetusta (PeVL 43/2020 vp, s. 4).

Perustuslain 16 §:n 2 momentin mukaan julkisen vallan on turvattava, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään, jokaiselle yhtäläinen mahdollisuus saada kykyjensä ja erityisten tarpeidensa mukaisesti myös muuta kuin perusopetusta sekä kehittää itseään varattomuuden sitä estämättä. Säännöksellä on julkiselle vallalle asetettu yleinen velvollisuus huolehtia muun muassa siitä, että varattomuus ei estä opetuksen saamista (HE 309/1993 vp, s. 64, PeVL 14/2003 vp, s. 2). Pykälän 2 momentissa olevalla viittauksella erityisten tarpeiden mukaisuuteen tarkoitetaan perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännön mukaan muun muassa sitä, että julkisen vallan on pyrittävä vähentämään ja poistamaan terveydentilan tai vammaisuuden opiskelulle aiheuttamia mahdollisia esteitä (PeVL 60/2010 vp, s. 3).

Lapsen oikeuksien sopimuksen 28 artiklan mukaan sopimusvaltiot tunnustavat jokaisen lapsen oikeuden saada opetusta. Yleissopimuksen 28 artiklan 1 kohdan e-alakohdan mukaan sopimusvaltiot ryhtyvät toimenpiteisiin koulunkäynnin säännöllisyyden edistämiseksi ja koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi. Saman sopimuksen 29 artiklan 1 kohdan a-alakohdan mukaan lapsen koulutuksen tulee pyrkiä lapsen persoonallisuuden, lahjojen sekä henkisten ja ruumiillisten valmiuksien mahdollisimman täyteen kehittämiseen.

Esityksessä muun muassa yhdenmukaistetaan oppilaan oppimisen ja osaamisen arviointia sekä täsmennettäisiin arvioinnin perustumista tavoitteisiin ja arviointikriteereihin. Lisäksi yhdenmukaistetaan vuosiluokalta toiselle etenemisen periaatteita. Esitys tukisi perustuslain 16 §:n ja lapsen oikeuksien sopimuksen mukaisten sivistyksellisten oikeuksien toteutumista. Esimerkiksi vuosiluokalta toiselle etenemisen periaatteiden yhdenmukaistamisella huolehdittaisiin siitä, että jokainen oppilas saavuttaa ne välttämättömät perustaidot, joita oppilas seuraavilla vuosiluokilla ja jatko-opinnoissaan tarvitsee. Lisäksi lainsäädännöllisesti yhdenmukaistamalla oppilaan oppimisen ja osaamisen arviointia turvattaisiin oppilaan perustuslain mukaista oikeutta opetukseen.

12.3 Kuntien tehtävät

Perustuslain 121 §:n 1 momentin mukaan Suomi jakaantuu kuntiin, joiden hallinnon tulee perustua kunnan asukkaiden itsehallintoon. Pykälän 2 momentin mukaisesti kuntien hallinnon yleisistä perusteista ja kunnille annettavista tehtävistä säädetään lailla. Kuntalain (410/2015) 7 §:n mukaan kunta hoitaa itsehallinnon nojalla itselleen ottamansa sekä sille laissa säädetyt tehtävät, joihin muun muassa perusopetuksen järjestäminen kuuluu.

Kunnallinen itsehallinto merkitsee perusoikeusuudistuksen perusteluiden mukaan kuntalaisille kuuluvaa oikeutta päättää kuntansa hallinnosta ja taloudesta sekä kuntalaisten oikeudesta itse valitsemiinsa hallintoelimiin (HE 1/1998 vp, s. 175—176). Perustuslakivaliokunta on vakiintuneesti katsonut, että tavallisella lailla ei voida puuttua itsehallinnon keskeisiin ominaispiirteisiin tavalla, joka asiallisesti ottaen tekisi itsehallinnon merkityksettömäksi (mm. PeVL 20/2013 vp, s. 6/II, PeVL 22/2006 vp, s. 2/I, PeVL 65/2002 vp, s. 2/II, PeVL 31/1996 vp, s. 1/II).

Esityksessä ehdotetuilla muutoksilla muun muassa täsmennetään oppilaan oppisen ja osaamisen arvioinnin säännöksiä kansallisesti. Ehdotetut muutokset ovat omiaan vähentämään kuntien hallinnollista työtä, kun paikallista sääntelyä vähennettäisiin yhdenmukaistamalla arviointiin liittyvää sääntelyä. Esityksessä ehdotetut muutokset eivät puutu kuntien itsehallinnon keskeisiin ominaispiirteisiin.

12.4 Säädöshuolto

Perustuslain 80 §:n 1 momentissa säädetään asetuksen antamisesta. Pykälän 1 momentin mukaan lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Pykälän 2 momentissa säädetään lainsäädäntövallan siirtämisestä muulle viranomaiselle. Perustuslakivaliokunta on perustuslain 80 §:ää koskevassa lausuntokäytännössään edellyttänyt, että valtuuden on oltava täsmällinen ja tarkkarajainen (esim. PeVL 38/2013 vp, s. 3—4, PeVL 10/2014 vp, s. 5—6, PeVL 11/2014 vp, s. 3, PeVL 7/2005 vp, s. 10, PeVL 29/2004 vp, s. 3/II, PeVL 40/2002 vp, s. 7/I).

Esityksessä siirrettäisiin asetuksissa olevia säännöksiä lain tasolle ja tarkennettaisiin lainsäädännössä annettuja valtuuksia. Sääntelyn tarkentaminen ja tuominen lain tasolle edistää lainsäädännön perustuslain edellyttämää täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimusta.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

perusopetuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan perusopetuslain (628/1998) 20 f §:n 1 momentti, 20 i §:n 1 momentti, 22 §, 36 a §:n 1 momentti, 42 c §:n 1 momentti ja 46 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 22 f §:n 1 momentti ja 22 i §:n 1 momentti laissa 1090/2024 ja
22 §:n 2 momentti, 36 a §:n 1 momentti ja 46 §:n 1 momentti laissa 245/2025, 22 §:n 3 momentti laissa 477/2003 ja 42 c § laissa 959/2015, sekä
lisätään lakiin uusi 22 a § ja 22 b § seuraavasti:

20 f §

Tukea koskeva päätös

Opetuksen järjestäjän on tehtävä kirjallinen päätös 20 c §:ssä säädettyistä oppilaskohtaisista tukitoimista, 20 h §:ssä säädetystä perusopetuksen oppimäärästä ja opetussuunnitelman tavoitteista poikkeamisesta, varhennetusta oppivelvollisuudesta sekä 20 i §:ssä säädetystä opetuksen järjestämisestä oppilaalle, jolla on vamma, sairaus tai muu toimintakyvyn rajoite. Päätös on tehtävä 20 d §:ssä säädetyn arvioinnin mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä.

20 i §

Perusopetuksen järjestäminen oppilaalle oppimiskykyyn vaikuttavan vamman, sairauden tai toimintakyvyn rajoitteen perusteella

Jos oppilaalla on ollut oppivelvollisuuslain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettu varhennetun oppivelvollisuuden päätös ja oppilaan tuen tarve jatkuu perusopetuksessa oppilaskohtaisten tukitoimien ja perusopetuksen oppimäärästä tai opetussuunnitelman tavoitteista poikkeamisen tarpeena taikka jos oppilaan perusopetuksen aikana ilmenevä, oppimiskykyyn vaikuttava vamma, sairaus tai toimintakyvyn rajoite on laadultaan sen kaltainen, että se olisi johtanut oppilaan oppivelvollisuuden varhentamiseen oppilaan ollessa 5- tai 6-vuotias, oppilaan opetus tulee järjestää tämän luvun mukaisten tukitoimien avulla.

22 §

Oppilaan oppimisen ja osaamisen arviointi

Arvioinnin tehtävänä on kuvata, miten oppilas on saavuttanut perusopetuksen oppimäärään sisältyvien perusopetuslain 11 §:ssä tarkoitettujen oppiaineiden ja valinnaisten aineiden tavoitteet, tai 20 i §:ssä tarkoitettujen toiminta-alueiden tavoitteet. Arviointi kohdistuu oppilaan oppimiseen, osaamiseen ja työskentelyyn. Lisäksi arvioidaan oppilaan käyttäytymistä.

Oppilaan oppimista, osaamista, työskentelyä sekä käyttäytymistä tulee arvioida yhdenvertaisesti, monipuolisesti ja suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja arviointikriteereihin.

Lukuvuoden aikana oppilaan arviointiin tulee sisältyä ohjaavaa palautetta. Lisäksi oppilaan opintojen edistymisestä tulee antaa säännöllisesti tietoa oppilaan huoltajalle tai muulle lailliselle edustajalle.

Lukuvuoden päätteeksi sekä perusopetuksen päättyessä arvioidaan oppilaan osaaminen ja työskentely suhteessa perusopetuslain 11 §:ssä tarkoitettujen oppiaineiden ja valinnaisten aineiden tavoitteisiin tai 20 i §:ssä tarkoitettujen toiminta-alueiden tavoitteisiin.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä lukuvuosi- ja päättöarvioinnista.

Opetushallitus antaa opetussuunnitelman perusteissa tarkemmat määräykset oppilaan arvioinnin yleisistä periaatteista. Lisäksi Opetushallitus määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettujen oppiaineiden vuosiluokan oppimäärän ja koko perusopetuksen oppimäärän niistä tavoitteista ja sisällöistä, jotka oppilaan tulee vähintään saavuttaa ja suorittaa hyväksytysti. Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset myös oppilaan käyttäytymisen arvioinnin periaatteista. Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset lukuvuosi- ja päättöarvioinnin kriteereistä opintosuoritusten numeroin tai sanallisesti annettavasta arvioinnista, niistä oppiaineista, jotka voidaan arvioida yhdessä sekä 3 momentissa tarkoitettujen tietojen antamisesta. Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset esiopetuksen, perusopetuslain 10 §:n 4 momentissa tarkoitettun vieraskielisen opetuksen, perusopetukseen valmistavan opetuksen, ulkomailla järjestettävän opetuksen ja aikuisten perusopetuksen arvioinnista.

22 a §

Oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä päättäminen

Oppilaan oppimisen, osaamisen ja työskentelyn arvioinnista päättää oppilaan opettaja, tai jos opettajia on useita, opettajat yhdessä. Käyttäytymisen arvioinnista päättää oppilaan opettaja tai jos opettajia on useita, opettajat yhdessä.

Oppilas siirtyy seuraavalle vuosiluokalle, jos hän on suorittanut vuosiluokan oppimäärään sisältyvien oppiaineiden tai toiminta-alueiden tavoitteet hyväksytysti.

Oppilas jää vuosiluokalle, jos hän ei ole perusopetuslain 4 a luvun mukaisista tukitoimista huolimatta saavuttanut vuosiluokkansa oppimäärään sisältyvän yhden tai useamman oppiaineen tavoitteita ja hänen suorituksensa on hylätty. Oppilaalle, jonka suoritus on hylätty, tulee varata mahdollisuus opetukseen osallistumatta osoittaa saavuttaneensa asianomaisen oppiaineen tavoitteet hyväksytysti. Oppilas voidaan jättää vuosiluokalle, vaikka hänellä ei ole yhtään hylättyä suoritusta, jos se on oppilaan yleisen koulumenestyksen vuoksi tarkoituksenmukaista. Vuosiluokalle jättämisestä päättävät oppilaan opettajat ja rehtori yhdessä.

Oppilaalla ja tämän huoltajalla tai muulla laillisella edustajalla on oikeus saada tieto arviointia koskevan päätöksenteon perusteista ja niiden soveltamisesta oppilaan arviointiin.

Jos oppilas ollaan jättämässä vuosiluokalle yleisen koulumenestyksen vuoksi, oppilaan huoltajalle tai muulle lailliselle edustajalle sekä yli 15-vuotiaalle oppilaalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä oppilaan opinnoissa etenemisestä ja vuosiluokalta siirtymisestä.

Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset arvioinnista päättämisestä.

22 b §

Todistukset

Lukuvuoden päättyessä oppilaalle annetaan lukuvuositolidistus, josta tulee käydä ilmi, onko oppilas saavuttanut opinto-ohjelmansa mukaisen vuosiluokan oppimäärän tavoitteet hyväksytysti. Perusopetuksen koko oppimäärän hyväksytysti suorittaneelle oppilaalle annetaan päättötodistus. Yhdeksännen vuosiluokan oppilaalle tulee antaa välitodistus. Opetuksen järjestäjä voi päättää välitodistusten antamisesta vuosiluokilla 1-8.

Koulusta 46 a §:n nojalla eronneeksi katsotulle oppilaalle annetaan erotodistus.

Erityisen tutkinnon 38 §:n nojalla suorittaneelle annetaan todistus perusopetuksen oppimäärän suorittamisesta kokonaan tai osittain. Aikuisten perusopetuksen 46 §:n 2 momentissa tarkoitettulle opiskelijalle voidaan antaa tarvittaessa todistus yhden tai useamman aineen oppimäärän suorittamisesta.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä todistuksista.

Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset todistuksiin merkittävistä tiedoista opetussuunnitelman perusteissa.

36 a §

Menettely kurinpitoasiassa ja opetuksen epäämisessä sekä erottamisen täytäntöönpano

Ennen oppilaan määräämistä jälki-istuntoon, kirjallisen varoituksen antamista oppilaalle ja oppilaan määräaikaista erottamista on yksilöitävä toimenpiteeseen johtava teko tai laiminlyönti, kuultava oppilasta ja hankittava muu tarpeellinen selvitys. Opetuksen järjestäjän tulee edellä mainittuja toimia harkitessaan ottaa huomioon teon laatu sekä oppilaan ikä ja kehitystaso. Ennen kirjallisesta varoituksesta tai määräaikaisesta erottamisesta päättämistä on oppilaan huoltajalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Muista 36 §:ssä ja 36 b §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä on ilmoitettava oppilaan huoltajalle ja 36 c §:n mukaisesta opetuksen epäämisestä tarvittaessa lisäksi koulun sijaintikunnan sosiaalihuollon toimeenpanoon kuuluvia tehtäviä hoitavalle viranomaiselle. Määräaikaisesta erottamisesta ja kirjallisesta varoituksesta tulee antaa päätös, ja muut 36 §:ssä ja 36 c §:ssä tarkoitettut toimenpiteet tulee kirjata.

42 c §

Muutoksenhaku oppilaan arviointia koskevaan päätökseen

Edellä 22 a §:ssä tarkoitettuun oppilaan arviointia koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Oppilaan huoltaja tai muu laillinen edustaja taikka 15 vuotta täyttänyt oppilas itse voi pyytää rehtorilta opinnoissa etenemistä tai vuosiluokalle jättämistä koskevan päätöksen tai päättöarviointin uusimista 2 kuukauden kuluessa tiedon saamisesta. Uudesta arvioinnista päättävät koulun rehtori ja oppilaan opettajat yhdessä.

46 §

Aikuisten perusopetus

Tässä pykälässä säädettyyn perusopetukseen voi osallistua sen jälkeen, kun 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu perusopetuksen suorittaminen päättyy. Aikuisten perusopetukseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 9 §:n 1 momentissa, 10, 12–15, 18 a, 19 ja 20, 21, 22, 22 a ja b ja 29 §:ssä, 30 §:n 1 momentissa sekä 35, 37, 38, 40 ja 41, 41 a–41 d, 42, 42 a–42 d, 43 ja 44 §:ssä säädetään. Opetus, oppikirjat ja muu oppimateriaali, työvälineet ja työaineet ovat

opiskelijalle maksuttomia. Opetuksessa, joka on kunnan tai kuntayhtymän päätöksen taikka 7 §:ssä tarkoitettuun lupaan sisältyvän määräyksen perusteella järjestetty sisäoppilaitosmuotoisesti, opiskelijalla on oikeus maksuttomaan asumiseen sekä riittävään päivittäiseen maksuttomaan ruokailuun. Päätömissä opinnoissa opiskelijalla on oikeus maksuttomaan ateriaan niinä työpäivinä, joina opetussuunnitelma edellyttää opiskelijan läsnäoloa opetuksen järjestäjän osoittamassa koulutuspaikassa. Opiskelijalle voidaan 36 §:n 2 momentissa säädetyillä perusteilla antaa kirjallinen varoitus tai opiskelija voidaan erottaa enintään yhdeksi vuodeksi. Oppivelvollinen voidaan kuitenkin erottaa oppilaitoksesta enintään kolmeksi kuukaudeksi. Oppivelvollisuuden suorittamisesta määräaikaisen erottamisen aikana säädetään oppivelvollisuuslain 8 §:ssä. Opiskelijalle, joka on täyttänyt 18 vuotta, opetetaan hänen valintansa mukaisesti joko uskontoa tai elämäkatsomustietoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Etunimi Sukunimi

..ministeri Etunimi Sukunimi

Laki

perusopetuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

20 f §

20 f §

Tukea koskeva päätös

Tukea koskeva päätös

Opetuksen järjestäjän on tehtävä kirjallinen päätös 20 c §:ssä säädetystä oppilaskohtaisista tukitoimista, 20 h §:ssä säädetystä perusopetuksen oppimäärästä ja opetussuunnitelman tavoitteista poikkeamisesta sekä 20 i §:ssä säädetystä opetuksen järjestämisestä oppilaalle, jolla on vamma, sairaus tai muu toimintakyvyn rajoite. Päätös on tehtävä 20 d §:ssä säädetyn arvioinnin mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä.

Opetuksen järjestäjän on tehtävä kirjallinen päätös 20 c §:ssä säädetystä oppilaskohtaisista tukitoimista, 20 h §:ssä säädetystä perusopetuksen oppimäärästä ja opetussuunnitelman tavoitteista poikkeamisesta, *varhennetusta oppivelvollisuudesta* sekä 20 i §:ssä säädetystä opetuksen järjestämisestä oppilaalle, jolla on vamma, sairaus tai muu toimintakyvyn rajoite. Päätös on tehtävä 20 d §:ssä säädetyn arvioinnin mukaisesti ilman aiheetonta viivytystä.

20 i §

20 i §

Perusopetuksen järjestäminen oppilaalle oppimiskykyyn vaikuttavan vamman, sairauden tai toimintakyvyn rajoitteen perusteella

Perusopetuksen järjestäminen oppilaalle oppimiskykyyn vaikuttavan vamman, sairauden tai toimintakyvyn rajoitteen perusteella

Jos oppilaalla on ollut oppivelvollisuuslain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettu varhennetun oppivelvollisuuden päätös ja oppilaan tuen tarve jatkuu perusopetuksessa oppilaskohtaisten tukitoimien ja perusopetuksen oppimäärästä tai opetussuunnitelman tavoitteista poikkeamisen tarpeena taikka jos oppilaan perusopetuksen aikana ilmenevä, oppimiskykyyn vaikuttava vamma, sairaus tai toimintakyvyn rajoite on laadultaan sen kaltainen, että se olisi johtanut oppilaan oppivelvollisuuden varhennamiseen oppilaan ollessa 5- tai 6-vuotias, oppilaan opetus *voidaan* järjestää tämän luvun mukaisten tukitoimien avulla.

Jos oppilaalla on ollut oppivelvollisuuslain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettu varhennetun oppivelvollisuuden päätös ja oppilaan tuen tarve jatkuu perusopetuksessa oppilaskohtaisten tukitoimien ja perusopetuksen oppimäärästä tai opetussuunnitelman tavoitteista poikkeamisen tarpeena taikka jos oppilaan perusopetuksen aikana ilmenevä, oppimiskykyyn vaikuttava vamma, sairaus tai toimintakyvyn rajoite on laadultaan sen kaltainen, että se olisi johtanut oppilaan oppivelvollisuuden varhennamiseen oppilaan ollessa 5- tai 6-vuotias, oppilaan opetus *tulee* järjestää tämän luvun mukaisten tukitoimien avulla.

22 §

Oppilaan arviointi

Oppilaan arvioinnilla pyritään ohjaamaan ja kannustamaan opiskelua sekä kehittämään oppilaan edellytyksiä itsearviointiin. Oppilaan oppimista, työskentelyä ja käyttäytymistä tulee arvioida monipuolisesti.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä. Opetushallitus voi antaa opintosuoritusten ja opinnoissa etenemisen arvioinnista sekä todistuksiin merkittävistä tiedoista tarkempia määräyksiä.

Jollei oppilaan huoltaja ole tehnyt esitystä oppilaan jättämisestä vuosiluokalle oppilaan yleisen koulumenestyksen vuoksi, huoltajalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä.

22 §

Oppilaan oppimisen ja osaamisen arviointi

Arvioinnin tehtävänä on kuvata, miten oppilas on saavuttanut perusopetuksen oppimäärään sisältyvien perusopetuslain 11 §:ssä tarkoitettujen oppiaineiden ja valinnaisten aineiden tavoitteet, tai 20 i §:ssä tarkoitettujen toiminta-alueiden tavoitteet. Arviointi kohdistuu oppilaan oppimiseen, osaamiseen ja työskentelyyn. Lisäksi arvioidaan oppilaan käyttäytymistä.

Oppilaan oppimista, osaamista, työskentelyä sekä käyttäytymistä tulee arvioida yhdenvertaisesti, monipuolisesti ja suhteessa asetettuihin tavoitteisiin ja arviointikriteereihin.

Lukuvuoden aikana oppilaan arviointiin tulee sisältyä ohjaavaa palautetta. Lisäksi oppilaan opintojen edistymisestä tulee antaa säännöllisesti tietoa oppilaan huoltajalle tai muulle lailliselle edustajalle.

Lukuvuoden päätteeksi sekä perusopetuksen päättyessä arvioidaan oppilaan osaaminen ja työskentely suhteessa perusopetuslain 11 §:ssä tarkoitettujen oppiaineiden ja valinnaisten aineiden tavoitteisiin tai 20 i §:ssä tarkoitettujen toiminta-alueiden tavoitteisiin.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä lukuvuosi- ja päättöarvioinnista.

Opetushallitus antaa opetussuunnitelman perusteissa tarkemmat määräykset oppilaan arvioinnin yleisistä periaatteista. Lisäksi Opetushallitus määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettujen oppiaineiden vuosiluokan oppimäärän ja koko perusopetuksen oppimäärän niistä tavoitteista ja sisällöistä, jotka oppilaan tulee vähintään saavuttaa ja suorittaa hyväksytysti. Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset myös oppilaan käyttäytymisen arvioinnin periaatteista. Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset lukuvuosi- ja päättöarvioinnin kriteereistä opintosuoritusten numeroin tai sanallisesti annettavasta arvioinnista, niistä oppiaineista, jotka voidaan

arvioida yhdessä sekä 3 momentissa tarkoitettujen tietojen antamisesta. Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset esiopetuksen, perusopetuslain 10 §:n 4 momentissa tarkoitettun vieraskielisen opetuksen, perusopetukseen valmistavan opetuksen, ulkomailla järjestettävän opetuksen ja aikuisten perusopetuksen arvioinnista.

22 a §

Oppilaan arvioinnista ja opinnoissa etenemisestä päättäminen

Oppilaan oppimisen, osaamisen ja työskentelyn arvioinnista päättää oppilaan opettaja, tai jos opettajia on useita, opettajat yhdessä. Käyttäytymisen arvioinnista päättää oppilaan opettaja tai jos opettajia on useita, opettajat yhdessä.

Oppilas siirtyy seuraavalle vuosiluokalle, jos hän on suorittanut vuosiluokan oppimäärään sisältyvien oppiaineiden tai toiminta-alueiden tavoitteet hyväksytysti.

Oppilas jää vuosiluokalle, jos hän ei ole perusopetuslain 4 a luvun mukaisista tukitoimista huolimatta saavuttanut vuosiluokkansa oppimäärään sisältyvän yhden tai useamman oppiaineen tavoitteita ja hänen suorituksensa on hylätty. Oppilaalle, jonka suoritus on hylätty, tulee varata mahdollisuus opetukseen osallistumatta osoittaa saavuttaneensa asianomaisen oppiaineen tavoitteet hyväksytysti. Oppilas voidaan jättää vuosiluokalle, vaikka hänellä ei ole yhtään hylättyä suoritusta, jos se on oppilaan yleisen koulumenestyksen vuoksi tarkoituksenmukaista. Vuosiluokalle jättämisestä päättävät oppilaan opettajat ja rehtori yhdessä.

Oppilaalla ja tämän huoltajalla tai muulla laillisella edustajalla on oikeus saada tieto arviointia koskevan päätöksenteon perusteista ja niiden soveltamisesta oppilaan arviointiin.

Jos oppilas ollaan jättämässä vuosiluokalle yleisen koulumenestyksen vuoksi, oppilaan huoltajalle tai muulle lailliselle edustajalle sekä yli 15-vuotiaalle oppilaalle on varattava

tilaisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä oppilaan opinnoissa etenemisestä ja vuosiluokalta siirtymisestä.

Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset arvioinnista päättämisestä.

22 b §

Todistukset

Lukuvuoden päättyessä oppilaalle annetaan lukuvuositodistus, josta tulee käydä ilmi, onko oppilas saavuttanut opinto-ohjelmansa mukaisen vuosiluokan oppimäärän tavoitteet hyväksytysti. Perusopetuksen koko oppimäärän hyväksytysti suorittaneelle oppilaalle annetaan päättötodistus. Yhdeksännen vuosiluokan oppilaalle tulee antaa välitodistus. Opetuksen järjestäjä voi päättää välitodistusten antamisesta vuosiluokilla 1-8.

Koulusta 46 a §:n nojalla eronneeksi katsotulle oppilaalle annetaan erotodistus.

Erityisen tutkinnon 38 §:n nojalla suorittaneelle annetaan todistus perusopetuksen oppimäärän suorittamisesta kokonaan tai osittain. Aikuisten perusopetuksen 46 §:n 2 momentissa tarkoitettulle opiskelijalle voidaan antaa tarvittaessa todistus yhden tai useamman aineen oppimäärän suorittamisesta.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä todistuksista.

Opetushallitus antaa tarkemmat määräykset todistuksiin merkittävistä tiedoista opetussuunnitelman perusteissa.

36 a §

Menettely kurinpitoasiassa ja opetuksen epäamisessä sekä erottamisen täytäntöönpano

Ennen oppilaan määräämistä jälki-istuntoon, kirjallisen varoituksen antamista oppilaalle ja oppilaan määräaikaista erottamista on yksilöitävä toimenpiteeseen johtava teko tai

36 a §

Menettely kurinpitoasiassa ja opetuksen epäamisessä sekä erottamisen täytäntöönpano

Ennen oppilaan määräämistä jälki-istuntoon, kirjallisen varoituksen antamista oppilaalle ja oppilaan määräaikaista erottamista on

laiminlyönti, kuultava oppilasta ja hankittava muu tarpeellinen selvitys. Opetuksen järjestäjän tulee edellä mainittuja toimia harkitessaan ottaa huomioon teon laatu sekä oppilaan ikä ja kehitystaso. Ennen kirjallisesta varoituksesta tai määräaikaisesta erottamisesta päättämistä on oppilaan huoltajalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Muista 36 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä on ilmoitettava oppilaan huoltajalle ja 36 c §:n mukaisesta opetuksen epäämisestä tarvittaessa lisäksi koulun sijaintikunnan sosiaalihuollon toimeenpanoon kuuluvia tehtäviä hoitavalle viranomaiselle. Määräaikaisesta erottamisesta ja kirjallisesta varoituksesta tulee antaa päätös, ja muut 36 §:ssä ja 36 c §:ssä tarkoitettut toimenpiteet tulee kirjata.

yksilöitävä toimenpiteeseen johtava teko tai laiminlyönti, kuultava oppilasta ja hankittava muu tarpeellinen selvitys. Opetuksen järjestäjän tulee edellä mainittuja toimia harkitessaan ottaa huomioon teon laatu sekä oppilaan ikä ja kehitystaso. Ennen kirjallisesta varoituksesta tai määräaikaisesta erottamisesta päättämistä on oppilaan huoltajalle varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Muista 36 §:ssä ja 36 b §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä on ilmoitettava oppilaan huoltajalle ja 36 c §:n mukaisesta opetuksen epäämisestä tarvittaessa lisäksi koulun sijaintikunnan sosiaalihuollon toimeenpanoon kuuluvia tehtäviä hoitavalle viranomaiselle. Määräaikaisesta erottamisesta ja kirjallisesta varoituksesta tulee antaa päätös, ja muut 36 §:ssä ja 36 c §:ssä tarkoitettut toimenpiteet tulee kirjata.

42 c §

Muutoksenhaku oppilaan arviointia koskevaan päätökseen

Edellä 22 §:ssä tarkoitettuun oppilaan arviointia koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Oppilaan huoltaja tai muu laillinen edustaja taikka 15 vuotta täyttänyt oppilas itse voi pyytää rehtorilta opinnoissa etenemistä tai vuosiluokalle jättämistä koskevan päätöksen tai päättöarvioinnin uusimista 2 kuukauden kuluessa tiedon saamisesta. Uudesta arvioinnista päättävät koulun rehtori ja oppilaan opettajat yhdessä.

42 c §

Muutoksenhaku oppilaan arviointia koskevaan päätökseen

Edellä 22 a §:ssä tarkoitettuun oppilaan arviointia koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Oppilaan huoltaja tai muu laillinen edustaja taikka 15 vuotta täyttänyt oppilas itse voi pyytää rehtorilta opinnoissa etenemistä tai vuosiluokalle jättämistä koskevan päätöksen tai päättöarvioinnin uusimista 2 kuukauden kuluessa tiedon saamisesta. Uudesta arvioinnista päättävät koulun rehtori ja oppilaan opettajat yhdessä.

46 §

Aikuisten perusopetus

Tässä pykälässä säädettyyn perusopetukseen voi osallistua sen jälkeen, kun 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu perusopetuksen suorittaminen päättyy. Aikuisten perusopetukseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 9 §:n 1 momentissa, 10, 12–15, 18 a, 19 ja 20, 21, 22 ja 29 §:ssä, 30 §:n 1 momentissa sekä 35, 37, 38, 40 ja 41, 41 a–41 d, 42, 42 a–

46 §

Aikuisten perusopetus

Tässä pykälässä säädettyyn perusopetukseen voi osallistua sen jälkeen, kun 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu perusopetuksen suorittaminen päättyy. Aikuisten perusopetukseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä, 3 §:n 1 ja 2 momentissa, 9 §:n 1 momentissa, 10, 12–15, 18 a, 19 ja 20, 21, 22, 22 a ja b ja 29 §:ssä, 30 §:n 1

42 d, 43 ja 44 §:ssä säädetään. Opetus, oppikirjat ja muu oppimateriaali, työvälineet ja työaineet ovat opiskelijalle maksuttomia. Opetuksessa, joka on kunnan tai kuntayhtymän päätöksen taikka 7 §:ssä tarkoitettuun lupaan sisältyvän määräyksen perusteella järjestetty sisäoppilaitosmuotoisesti, opiskelijalla on oikeus maksuttomaan asumiseen sekä riittävään päivittäiseen maksuttomaan ruokailuun. Päätoimisissa opinnoissa opiskelijalla on oikeus maksuttomaan ateriaan niinä työpäivinä, joina opetussuunnitelma edellyttää opiskelijan läsnäoloa opetuksen järjestäjän osoittamassa koulutuspaikassa. Opiskelijalle voidaan 36 §:n 2 momentissa säädetyillä perusteilla antaa kirjallinen varoitus tai opiskelija voidaan erottaa enintään yhdeksi vuodeksi. Oppivelvollinen voidaan kuitenkin erottaa oppilaitoksesta enintään kolmeksi kuukaudeksi. Oppivelvollisuuden suorittamisesta määräaikaisen erottamisen aikana säädetään oppivelvollisuuslain 8 §:ssä. Opiskelijalle, joka on täyttänyt 18 vuotta, opetetaan hänen valintansa mukaisesti joko uskontoa tai elämänkatsomustietoa.

momentissa sekä 35, 37, 38, 40 ja 41, 41 a–41 d, 42, 42 a–42 d, 43 ja 44 §:ssä säädetään. Opetus, oppikirjat ja muu oppimateriaali, työvälineet ja työaineet ovat opiskelijalle maksuttomia. Opetuksessa, joka on kunnan tai kuntayhtymän päätöksen taikka 7 §:ssä tarkoitettuun lupaan sisältyvän määräyksen perusteella järjestetty sisäoppilaitosmuotoisesti, opiskelijalla on oikeus maksuttomaan asumiseen sekä riittävään päivittäiseen maksuttomaan ruokailuun. Päätoimisissa opinnoissa opiskelijalla on oikeus maksuttomaan ateriaan niinä työpäivinä, joina opetussuunnitelma edellyttää opiskelijan läsnäoloa opetuksen järjestäjän osoittamassa koulutuspaikassa. Opiskelijalle voidaan 36 §:n 2 momentissa säädetyillä perusteilla antaa kirjallinen varoitus tai opiskelija voidaan erottaa enintään yhdeksi vuodeksi. Oppivelvollinen voidaan kuitenkin erottaa oppilaitoksesta enintään kolmeksi kuukaudeksi. Oppivelvollisuuden suorittamisesta määräaikaisen erottamisen aikana säädetään oppivelvollisuuslain 8 §:ssä. Opiskelijalle, joka on täyttänyt 18 vuotta, opetetaan hänen valintansa mukaisesti joko uskontoa tai elämänkatsomustietoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

. .